Piątek, 3 (15) Kwietnia 1870 r. — Piątek, 3 (15) Kwietnia 1870 r.

№ 75. ROK SIÓDMY. № 75.

Prenumerata Miejscowa: bez odnoszenia: Na rok . . . 8 rsr. „ 6 miesięcy 4 „ „ 3 miesiące 2 „ „ 1 miesiąc — 67 k. Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Zamiejscowa: z odsyłką pocztą: Na rok . . 10 rsr. „ 6 miesięcy 5 „ „ 3 miesiące 2 „ 50 k. „ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie**, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich;—w **St.-Petersburgu** w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w **Moskwie**, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.—**Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— **Artykuły i ogłoszenia** *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.* — **Listy** przyjmują się tylko *frankowane.*

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

SPIS RZECZY.

Nagroda. Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz Starszy raczył udzielić d. 25 marca r. b. honorowemu korespondentowi Cesarskiej publicznej bibljoteki, członkowi towarzystw naukowych Cesarskiego ruskiego jeograficznego i wolno-ekonomicznego, Stanisławowi *Siennickiemu*, kosztowną złotą szpilkę ozdobioną szafirem i brylantami, za usługi oddane bibljotece Jego Cesarskiej Wysokości.

Wydział rolnictwa i przemysłu wiejskiego.—Z powodu ciągle wzrastającej w Rosji potrzeby materjałów do uprawy ziemi, ministerstwo dóbr rządowych, starając się ile można zniżyć cenę nawozów, aby je uczynić przystępnemi dla większości gospodarzy, znosiło się z ministerstwem komunikacij względem zniżenia taryfy za przewóz kolejami żelaznemi tych materjałów tak w stanie surowym, jako też wyrobionych. W skutku tego, ministerstwo komunikacij wydało rozporządzenie o pobieraniu na kolejach rządowych: moskiewsko-kurskiej, bałcko-odeskiej, bałcko-kremenczugskiej i kijowsko-bałckiej, za przewóz materjałów nawozowych tylko po $^1/_{50}$ kop. od puda na wiorstę. Prócz tego, na wezwanie ministerstwa komunikacij, zgodziły się na opłatę po $^1/_{50}$ kop. od puda na wiorstę, główna kompanja kolei żelaznych rosyjskich (na kolejach mikołajowskiej i petersburgsko-warszawskiej), oraz dyrekcje kolei: riażsko-morszańskiej, moskiewsko-jarosławskiej, tambowsko-saratowskiej, orłowsko-witebskiej, kursko-charkowsko-azowskiej, gruszewsko-rostowskiej, wołgo-dońskiej, kursko-kijowskiej, nowotorżskiej, baltyckiej, warszawsko-bydgoskiej. Na takież zniżenie taryfy, z niektóremi ograniczeniami, przystały dyrekcje kolei: rygsko-dynaburgskiej, dynaburgsko-witebskiej i szujsko-iwanowskiej, z zastrzeżeniem, aby nawozy ekspedjowane były całemi wagonami po 500 pudów i że zniżonej opłacie nieulegają przedmioty, które prócz uprawy gruntu mają inne przeznaczenie, jak naprzykład sól, kość palona i t. p.; moskiewsko-riazańskiej—także całemi wagonami i tylko w kierunku z Moskwy; peterhofskiej — nieinaczej jak przesyłane całemi pociągami z 20 wagonów; rybińsko-bołogowskiej—bez obowiązku terminowego transportu, w miarę nagromadzenia się nawozów i w wolnym czasie od przewozu innych towarów; niżegrodzkiej — z wyjątkiem czasu jarmarcznego od 1 lipca do 1 października, w którym to czasie nawozy będą przewożone podług dawnej taryfy $^1/_{24}$ kop. Dyrekcje kolei: riazańsko-kozłowskiej, kozłowsko-woroneżskiej i orłowsko-griażskiej zadeklarowały, że w razie transportu nawozów, w miarę ilości i odległości uczyniono będzie wszystko co tylko można dla ułatwienia transportu. Dyrekcja zaś kolei rygsko-mitawskiej, z uwagi na małą rozciągłość drogi, zniżyła taryfę tylko do $^1/_{40}$ kop. od puda na wiorstę. O czem wydział rolnictwa i przemysłu wiejskiego podaje do powszechnej wiadomości. *(Gon. Urzęd.)*

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II,
Cesarza i Samowładcy Wszech Rosij,
Króla Polskiego,
Wielkiego Księcia Finlandzkiego
etc., etc., etc.
Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Na zasadzie Najwyższego Ukazu z d. 1-go czerwca 1869 r. o przemianowaniu osiadłości nie mających charakteru miejskiego w Gubernjach Królestwa Polskiego na osady, Komitet Urządzający, na przedstawienie Członka Zawiadującego czynnościami Komitetu postanowił i stanowi:

I. Istniejące w Gubernji Warszawskiej miasta: Okuniew i Piaseczno w Powiecie Warszawskim, Parczew, Latowicz, Kołbiel, Cegłów i Stanisławów w Powiecie Nowo-Minskim, Czersk w Powiecie Górno-Kalwaryjskim, Goszczyn, Mogielnica, Przybyszew i Tarczyn w Powiecie Grójeckim, Wiskitki i Nadarzyn w Powiecie Błońskim, Bielawa i Bolimów w Powiecie Łowickim, Iłów w Powiecie Sochaczewskim, Osmolin w Powiecie Gostyńskim, Dombrowice i Żychlin w Powiecie Kutnowskim, Kowal, Lubraniec, Przedecz i Lubień w Powiecie Włocławskim, Radziejów, Służewo i Raciążek w Powiecie Radziejewskim zamienić na osady z zastosowaniem następujących środków co do urządzenia w nich zarządu gminnego na zasadach wskazanych w Najwyższym Ukazie z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r.

1) w Powiecie Warszawskim: osadę Okuniew przyłączyć do składu gminy wiejskiej tegoż nazwiska, a w osadzie Piaseczno utworzyć osobny urząd gminny;

2) w Powiecie Nowomińskim: w osadach Latowicze, Cegłów i Stanisławów utworzyć osobne urzędy gminne, osadę Korczew przyłączyć do składu gminy Otwock, a osadę Kołbiel do gminy Ruddno;

3) w Powiece Górno-Kalwaryjskim osadę Czersk połączyć z gminą Machcin;

4) w Powiecie Grójeckim: w osadzie Mogielnica utworzyć samoistną gminę; osadę Goszczyn połączyć z gminą Rykały, Przybyszew z gminą Borowe i Tarczyn z gminą Komorniki.

5) w Powiecie Błońskim: w osadzie Wiskitki utworzyć samoistną gminę, a osadę Nadarzyn połączyć z gminą Młochów.

6) w Powiecie Łowickim: osadę Bielawa połą-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

HRABINA DE CHALIS

(Dalszy ciąg; Patrz Nr. 45—72).

Wyegzaminował mnie dokładnie — opukał do koła — a potem skrzywiwszy się znacząco, wyrzekł nie zważając na obecność mej żony.

— Panie hrabio, jeżeli jeszcze jeden miesiąc dłużej pozostaniesz pan w Paryżu — umrzesz.

Zrobiłem poruszenie pełne zdziwienia — hrabia milcząc znowu uśmiechał się gorzko pogłądając na mnie.

— Wyobraź pan sobie dodał — czego doznałem usłyszawszy taki wyrok lekarza... Czułem się przecież młodym, pełnym siły i życia—cierpienia jakich doznawałem rzadko, nie nadwątliły mnie jeszcze—Miałem żonę i dzieci — pierwsza stała obok mnie wtedy, drugie igrały przy moich kolanach... a ten doktór powiedział mi że wkrótce umrę!

Wysłuchałem go zdumiony, jakby we śnie—zdawało mi się, że niedosłyszałem dobrze, że nie pojąłem słów jego—więc zapytałem żywo:

— Jakto? Jeżeli zostanę w Paryżu, umrę tu wkrótce?

Doktór niezważając wcale na mój rozpaczny okrzyk—mówił dalej:

— Jeśli przeciwnie, zgodzisz się pan przepędzić lat kilka w Sycylji, na Maderze lub w Egipcie, pięć do sześciu lat najdłużej i prowadzić przez ten czas systematyczne życie, według rad jakie ci przepiszę, wyzdrowiejesz z pewnością—ręczę za to.

Odetchnąłem usłyszawszy zakończenie wyroku. Zwiastował mi on wprawdzie wygnanie długie i nużące, lecz dawał za to nadzieję odzyskania zdrowia.

Więc ożywiony nadzieją, podczas gdy doktór, na podanym mu papierze, pisał mi cały porządek kuracji i djety, zwróciłem się ku żonie chcąc ją pocieszyć, nie przypuszczałem albowiem nawet myśli żeby ona chciała mnie odstąpić w chorobie.

Spostrzegłem, że hrabina płakała. Widok ten wzruszył mnie głęboko—wziąwszy ją przeto za rękę, rzekłem łagodnie:

— Odwagi!

Lecz ona wstrząsając smutnie głową, wyrzekła jakby wstydliwie:

— Jakże zdołamy przez czas tak długi nie widzieć się prawie z sobą?

Gdy hrabia powtórzył te słowa swej żony, nie mogłem powstrzymać okrzyku zgrozy — albowiem w tym frazesie, niby naiwnym, w którym jednak ta kobieta wypowiedziała postanowienie powzięte w tajemnicy—doskonale poznałem *moją* hrabinę.

Tymczasem, pan de Chalis powstał z krzesła i przechadzając się po pokoju, mówił dalej:

— Każdy inny mąż na mojem miejscu, byłby może odpowiedział swej żonie: „Uspokój się pani—nie rozłączymy się wcale, gdyż będziesz mi towarzyszyła w podróży”.

Taką odpowiedź, wyznaję, doradzała mi moja skłonność dla niej, dyktowało mi ją nawet moje prawo... Lecz to wyrażenie hrabiny sprawiło mi taką boleść, pokazując jasno, że miała ona dla mnie tylko pospolite, konwencjonalne uczucie—tak mnie obraziło krwawo, że przyzwawszy na pomoc całą dumę moją odpowiedziałem obojętnie, że rozłączenie nasze nie będzie ciągłem, gdyż każdego roku przyjadę do Paryża przepędzić parę letnich miesięcy w domu.

— I cóż pan powiesz na to! rzekł dalej hrabia, zatrzymując się przedemną. Od owej chwili, po sto razy może wyrzucałem sobie że podniecony dumą, zirytowany obrazą, przyzwoliłem na rozłączenie z żoną. Powiem nawet że i dziś jeszcze uważam to sobie za występek prawie... bo jakież ztąd wyniknęły następstwa. Naczelnik rodziny... opuściłem ją jakby dobrowolnie i wystawiłem młodą, skłonną do lekkomyślności kobietę na wszelkie pokusy życia, jakby wdowiego, na wielkim świecie. O! stokroć lepiej byłbym uczynił przypominając mojej żonie że obowiązkiem jej było towarzyszyć mi na wygnanie, zawstydzić ją nawet za okazany brak serca!

Pani de Chalis byłaby zapewne cierpiała wiele, prowadząc życie ze mną, na takiem jakby wygnaniu, lecz czyliż w każdym razie, wzajemne położenie

czyć z gminą Walewice, a w Bolimowie, po przyłączeniu do niej połowy gminy Nieborów, utworzyć oddzielną gminę;

7) w Powiecie Sochaczewskim: osadę Iłów przyłączyć do gminy tegoż nazwiska;

8) w Powiecie Gostyńskim: osadę Osmolin połączyć z gminą Sanniki;

9) w Powiecie Kutnowskim: osadę Dombrowice połączyć z gminą Wiejsko-Dombrowieckie, a w osadzie Żychlin, po przyłączeniu do niej części teraźniejszej gminy Żychlin, utworzyć nową gminę tegoż nazwiska; pozostałą zaś część poprzedniej gminy Żychlin, przemianować na gminę Dobrzelin;

10) w Powiecie Włocławskim: w osadzie Kowalu utworzyć samoistną gminę; osadę Lubraniec przyłączyć do gminy Piaski, Przedecz i Lubień, do gmin tychże nazwisk;

11) w Powiecie Radziejowskim: osadę Radziejów przyłączyć do gminy Piotrkowo, Służewo do gminy Służewo i Raciąż do gminy Ciechocinek.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, wkłada się na Członka Zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego.

Działo się w Warszawie, na 343 posiedzeniu, d. 20 Marca (1 Kwietnia) 1870 r.

Namiestnik w Królestwie,
Jenerał-Feldmarszałek (podpisano) *Hr. Berg.*
Członek Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego, Senator (podp.) *J. Sołowjew.*

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II,
Cesarza i Samowładcy Wszech Rosij,
Króla Polskiego,
Wielkiego Księcia Finlandzkiego
etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Na zasadzie Najwyższego Ukazu z dnia 1 Czerwca 1869 r. o przemianowaniu na osady, niemających charakteru miejskiego osiadłości, w Gubernjach Królestwa Polskiego, Komitet Urządzający, na przedstawienie Członka Zawiadującego czynnościami Komitetu, w uzupełnieniu postanowienia swego z dnia 23 Stycznia (4 Lutego) 1870 r. o zamianie na osady, miast Gubernji Petrokowskiej, postanowił i stanowi:

I. Istniejące w Gubernji Petrokowskiej miasta: Wolborz, Rosprza i Bełchatów w Powiecie Petrokowskim, Strychów i Głowno w Powiecie Brezińskim, Nowe-miasto w Powiecie Rawskim, Aleksandrów, Konstantynów i Tuszyn w Powiecie Łodzińskim, Widawa i Lutomiersk w Powiecie Łaskim, Przyrów i Krzepice w Powiecie Częstochowskim, Koziegłowy, Żarki i Modrzejewo w Powiecie Bendzyńskim zamienić na osady z zastosowaniem następujących środków co do urządzenia w nich zarządu gminnego na zasadzie Najwyższego Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r.

1) w Powiecie Petrokowskim: osadę Wolborz przyłączyć do składu gminy wiejskiej Bogusławice—osady: Rosprzę przyłączyć do gminy tegoż nazwiska, a Bełchatów do gminy Bełchatówek;

2) w Powiecie Brezińskim: osadę Strykow przyłączyć do gminy Dobra, a Głowno przyłączyć do gminy Bratoszewice;

3) w Powiecie Rawskim: osadę Nowe-miasto przyłączyć do gminy Gura;

4) w Powiecie Łodzińskim: osadę Konstantynów przyłączyć do gminy Rżew, Aleksandrów do gminy Brużnica, a osadę Tuszyn do gminy Górki;

5) w Powiecie Łaskim: osady: Widawę przyłączyć do składu gminy Dombrowo-Widawska i Lutomiersk do gminy Lutomiersk;

6) w Powiecie Częstochowskim: z osad: Przyrowa i Krzepicy utworzyć samoistne gminy; i

7) w Powiecie Bendzyńskim: osadę Modrzejewo przyłączyć do gminy Zagurze-Olkuszskie, a osady: Koziegłowy przyłączyć do gminy Rudnik-Wielki i Żarki do gminy tegoż nazwiska.

i II. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw, zamieszczone być ma, porucza się Członkowi Zawiadującemu czynnościami Komitetu.

Działo się w Warszawie, na 343 posiedzeniu, dnia 20 Marca (1 Kwietnia) 1870 r.

Namiestnik w Królestwie,
Jenerał-Feldmarszałek (podpisano) *Hr. Berg.*
Członek Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego, Senator (podp.) *J. Sołowjew.*

Warszawski Komitet Cenzury oznajmia osobom które podały do zwinietego oddziału prasy perjodycznej prośby o upoważnienie do wydawania nowych czasopism, że na mocy art. 4, 5, 6, 7 i 14 dz. II prawa z 6 kwietnia 1865 roku o prasie, powinny udać się z wspomnionemi podaniami, drogą w tych artykułach przepisaną, do głównego zarządu spraw prasowych.

Wrozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do Policji Wykonawczej zamieszczono: Celem zasłonienia spacerującej po ogrodzie saskim publiczności, od wypadków nieszczęśliwych przy budującym się tamże teatrze letnim, jak również zapewnienia, ażeby roboty w biegu swym niedoświadczały przeszkód, polecam komisarzowi cyrkułu Zamkowego, ściśle przestrzegać osobiście i za pośrednictwem naznaczanej do ogrodu tego służby, ażeby nikt z osób nienależących do budowania, nie zbliżał się do miejsca robót około rzeczonego teatru. — Z powodu przypadających w dniach 2 (14), 3 (15), 4 (16) i 5 (17), ostatnich dni Wielkotygodniowych i pierwszego święta Wielkanocnego, podług nowego stylu, przedstawień w teatrach nie będzie— również z powodu, że w r. b., wielki tydzień podług starego stylu, przypada w Wielkanocne święta podług nowego stylu, zatem w tym ostatnim tygodniu mianowicie: w czwartek, piątek i sobotę, zabawy ludowe na Ujazdowskim placu, jak niemniej przedstawienia teatralne miejsca mieć nie będą. O czem komunikując policji dla wiadomości, polecam komisarzom cyrkułowym, przestrzegać, ażeby w ostatnie trzy dni Wielkiego tygodnia podług starego kalendarza, nigdzie w miejscach publicznych i na ulicach muzyka nie grała.

Warszawa,
dnia 3 (15, Kwietnia.

Do składu nowego gabinetu przedlitawskiego, oprócz hr. Potockiego, który objął jego prezydencję i wydział rolnictwa, oraz hr. Taaffe, który objął wydział spraw wewnętrznych i czasowo obrony krajowej, weszli jeszcze pp. von Tschabuschnigg jako minister sprawiedliwości i kierujący wydziałem wyznań, Distler, jako kierujący wydziałem skarbu i de Pretis, jako kierujący wydziałem handlu. Chociaż gabinet ten, jak się z tego okazuje, jest czysto urzędniczym, wszelako według *Die Presse*, miał on bezzwłocznie rozpocząć układy z przewódcami czeskiej opozycji; ale nawet i ten dziennik powątpiewa o pomyślnym skutku tych układów. Autonomiści niemieccy z którymi pierwiastkowo hr. Potocki prowadził układy w celu skłonienia ich do wejścia do gabinetu z p. Rechbauerem na czele, stawiali za warunek swego przystania na robione im propozycje: uwzględnienie autonomji krajów koronnych i praw narodowości, rozwój prawodawstwa wyznaniowego w liberalnym duchu i rozciągnięcie już dokonanych reform na wszystkie gałęzie życia publicznego. Wszystko to zostało im przyobiecane, ale dalsze ich żądanie zmniejszenia budżetu wydziału wojny o 15 do 20 miljonów złr., któremu z wielu względów oparto się w najwyższych sferach, spowodowało zerwanie układów i nie dojście do skutku zamierzonej kombinacji ministerjalnej.

O dalszym przebiegu przesilenia gabinetowego w Paryżu, jeszcze nie mamy wiadomości, a ostatecznej decyzji spodziewano się tam onegdaj. Hr. Daru wprawdzie podał się do dymisji, ale po naradzie z cesarzem, który obiecał się zastanowić nad jego wymaganiami, wstrzymał wykonanie swego zamiaru. Dr. Daru żądał, aby artykuł 13-ty pierwotnego projektu konstytucji, który w nowo przerobionym projekcie jest 46-ym, a dotyczy uchwał ludowych, w taki sposób został zmieniony, iż cesarz tylko w kwestjach dynastycznych i dotyczących organizacji senatu i ciała prawodawczego, miałby prawo z wyłącznie własnej inicjatywy odwoływać się do ludu; we wszystkich zaś innych kwestjach odwołanie się do ludu, powinnoby było uzyskać wprzód zatwierdzenie senatu i ciała prawodawczego. W tymże samym duchu miał lewy środek podać adres do cesarza. W każdym razie, gabinet z 2 stycznia, choćby nawet usunęli się z niego pp. Buffet, Louvet i Daru, w gruncie nie wiele by stracił, gdyż wszyscy ci trzej ministrowie nie okazali się na wysokości swego zadania, pierwsi dwaj samowolnie znosząc czasowe dopuszczenie bez cła tkanin bawełnianych do drukowania ich we

---

nasze nie byłoby znośniejszem niż obecne?

Hrabia usiadł znowu i przez chwilę, jakby złamany boleścią, milczał.

— I cóż panu powiem więcej? ozwał się wreszcie głosem widocznie znękanym. Wyjechałem samotny! Czując się stworzonym prawie do życia rodzinnego, musiałem wyrzec się żony i dzieci... Pieczę około mojej osoby miał lokaj tylko!

Odtąd wyrzucałem sobie ciągle moje postanowienie. Jakiś czas łudziłem się nadzieją, że pani de Chalis uczuwszy niewłaściwość swojego postępku — żałując może mnie cokolwiek... sama do mnie przybędzie... Oczekiwałem na nią długo... Nie potrzebuję mówić, że nie przybyła wcale.

Wprawdzie w pierwszych jej listach do mnie tkwił jakiś smutek, użalała się na swoje „wdowieństwo" i jak twierdziła, przyzwyczaić się do niego nie mogła—lecz niebawem nawykła do-ń jakoś, a nawet, jak się wyrażała, znalazła już sposób przepędzania czasu.

Podczas gdy hrabina przesyłała mi pocieszenia podobnego rodzaju... ja z sercem zranionem śmiertelnie, oddany na łup samotności zupełnej, czyniłem rozpaczne usiłowania, ażeby odzyskać zdrowie jak najprędzej. Przyuczyłem się milczeć, oddychać jak najrzadziej. Wychodziłem tylko w dnie słoneczne, a kładłem się spać przed wieczorem jeszcze.

Lecz, niestety! nosiłem w sobie samym truciznę, która niszczyła te wszystkie środki—tą trucizną była boleść sprawiana samotnością, moją i pozostałą w sercu miłością dla niewdzięcznej żony. Gdyż, wstyd to wyznać, ale kochamy kobiety nie dla ich przymiotów moralnych...

Pani de Chalis potrafiła przeciągnąć opinję świata na swoją stronę. Podczas gdy ja rdzewiałem i męczyłem się, ukryty w jakiemś miasteczku sycylijskiem, modny świat paryzki użalał się nad losem mojej żony. Radzono jej rozrywać się w smutku, pocieszać w opuszczeniu—a nawet radzono zapomnieć o mnie, jako o człowieku, którego oskarżano że dla zamiłowania w podróżach opuścił żonę i dzieci!

Byli i tacy nawet, którzy utrzymywali, że uroiłem sobie tylko chorobę, będąc zupełnie zdrowym, że mogłem przecież zabrać z sobą żonę, która tego tylko pragnęła, zamiast opuszczać tak niebogę!

O! ludzkości, córko Kaina! Doprawdy, gdy się zastanawiam nad tobą, nie wiem czemu się dziwić bardziej: czy twojej dzikości, czy głupocie.

Dreszcz mnie przejął, gdym wysłuchał tej energicznej protestacji hrabiego. To co mówił ten człowiek, było taką nacechowane prawdą i tak się zgadzało z kłamliwem opowiadaniem jego żony! Teraz dopiero naga rzeczywistość odsłoniła się przedemną i dopełniła rysów portretu hrabiny, jaki już sobie od niejakiegoś czasu nakreśliłem w umyśle.

Nie mogłem odpowiedzieć hrabiemu, który snać wyrzucając sobie, że uległ poruszeniu gwałtownego gniewu, silił się teraz na odzyskanie, zwykłej mu powagi.

Hrabia mówił dalej:

Po powrocie do Paryża z pierwszej mojej wycieczki, przyszło do wybuchu pomiędzy mną a żoną... Przyjechałem był w ówczas, pomnę, z sercem pełnem nadziei, gotowem przebaczyć wszystko za okazanie choć iskierki żalu.

Niestety! to co zastałem powróciwszy do domu, zawiodło wszelkie oczekiwania moje. Panowała w nim niedorzeczność!

Nie potrzebuję opowiadać panu, jakie tu wówczas prowadzono życie, jakich przyjmowano ludzi i jakie wprowadzono obejście się, które „szykiem" zwano — albowiem przed obecnym moim przyjazdem, widziałeś to wszystko na własne oczy.

Nie mogłem bez wstrętu i oburzenia wejść do salonu mojej żony, taka w nim panowała wzgarda wszelkiej tradycji, przyzwoitości.— Zdawało mi się niekiedy, że znajduję się w towarzystwie kawiarnianych zuchów i zalotnic raczej, niż w kompanji dam i mężczyzn noszących wielkie nazwiska, posiadających najpiękniejsze we Francji majątki!

Niebawem hrabina zapytała mnie o powód tak widocznego niezadowolenia z jej towarzystwa...

Powiedziałem jej wtedy wszystko co mi na sercu ciążyło, przemawiałem jak mąż oburzony, jak człowiek znieważony nie tylko w najdroższych uczuciach serca lecz i w sumieniu także. *(d. c. n.)*

Francji, a trzeci w kwestji rzymskiej. Prawdziwę siłę gabinetu stanowił dotąd wyłącznie p. Ollivier. Lecz usunięcie się tych ministrów z gabinetu, pociągnęłoby za sobą odstrychnięcie się lewego środka od gabinetu, coby mogło spowodować przy pierwszej sposobności porażkę p. Olliviera w izbie. P. Ollivier wprawdzie ma silne poparcie w opinji publicznej zewnątrz izby, ale w systemie parlamentarnym, poparcie to jest niedostateczne, tembardziej że cesarz był przeciwny rozwiązaniu izby, i że trudno by było rozpisać nowe wybory, kiedy jeszcze reforma wyborcza nie została przeprowadzona. Porażka jakiej doznał przy wyborach w Ljonie znany z procesu księcia Piotra Bonaparte, p. Ulryk Fonvielle, świadczy że radykaliści nie mają takiej siły, jak im się zdawało, zatem i ich opór co do uchwały ludowej nie przybierze zbyt wielkich rozmiarów, tembardziej że w samem ich łonie panuje rozdwojenie w tym przedmiocie, jedni bowiem są, za niebraniem udziału w głosowaniu powszechnem, a drudzy za uwydatnieniem opozycji przez głosowanie: „Nie."

Sąd w Madrycie skazał księcia Montpensier za jego pojedynek z infantem Don Henrykiem na 1 miesiąc więzienia, wydalenie z Madrytu i na zapłacenie 30,000 fr. wynagrodzenia. Wyrok ten nie może polepszyć szans kandydatury księcia Montpensier, choćby został w drodze łaski złagodzony.

Według doniesień brazylijskich, dyktator Lopez poległ w bitwie pod Aquibana z wojskami brazylijskiemi pod dowództwem jenerała Camara. Wojska Lopeza w części wzięte zostały do niewoli a w części rozpierzchły się. Sądzą że na tem skończy się tyloletnia wojna brazylijsko-paragwajska.

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 12 kwietnia (31 marca).* Jutro ogłoszona zostanie urzędownie dymisja gabinetu. Jednocześnie gazeta urzędowa ogłosi nominacje nowych ministrów. Hr. Potocki ma być prezesem gabinetu i ministrem rolnictwa, hr. Taaffe ministrem spraw wewnętrznych i kierującym ministerstwem obrony krajowej, radca dworu Tschabuschnigg ministrem sprawiedliwości i kierującym ministerstwem wyznań. Kierunek ministerstwa skarbu powierzony zostanie naczelnikowi sekcji Distlerowi, kierunek zaś ministerstwa handlu de Pretisowi.—Oprócz Giskry, godność radców tajnych udzielona została także Herbst'owi i Brestlowi. (*Wolffs T. B.*)

* *Praga, 11 kwietnia (30 marca.)* Ze strony czeskiej zapewniają, że Rieger i Sladkowski nie zostali powołani do Wiednia, oraz wynurzają przekonanie, że powołanie takie byłoby na teraz bez celu. Również nie powoływano hr. Clam-Martinitz'a, lecz hr. Leon Thun podjął się pośrednictwa pomiędzy Beustem i Potockim z jednej, a stronnictwem feudalnem czeskiem z drugiej strony. — Książę Karol Auersperg odbędzie tu dziś konferencję ze szlachtą wierną konstytucji. (*Cor Bür.*)

* *Trjest, 12 kwietnia (31 marca.)* Rozruchy w Capodistria nie wznowiły się już, lecz panuje tam niejakie wzburzenie. Naczelnik okręgu wystósował proklamację do ludności. (*Tamże.*)

* *Paryż, 11 kwietnia (30 marca).* Margr. de Banneville wyjechał wczoraj do Wiednia. (*Tamże.*)

* *Paryż, 12 kwietnia (31 marca).* W sferach dobrze poinformowanych zapewniają, że decyzja w przedmiocie przesilenia ministerjalnego powzięta zostanie dziś jeszcze; robione są jeszcze w dalszym ciągu usiłowania dla skłonienia hr. Daru do pozostania w gabinecie.—Świętowanie robotników w fabrykach żelaza w Fourchambault trwa jeszcze. (*Wolffs T. B.*)

* *Paryż, 12 kwietnia (31 marca).* Listy z Barcelony nadeszłe do Marsylji mówią, że ruch powstańczy jest czysto socjalny. Pobór do wojska był tylko pozorem do tego. Wojska walczyły mężnie; zniosły one silne barykady z działami. Socjaliści, chociaż pozbawieni poparcia większej części ludności, stawiali silny opór. (*Corr. H. B.*)

* *Paryż, 12 kwietnia (31 marca).* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, Ferry interpelował w przedmiocie szkoły lekarskiej. Minister wychowania publicznego Segris broni środków przedsięwziętych i dodaje, że w razie ponowienia się rozruchów w dniu 1-go maja, szkoła ta zostanie całkiem zamkniętą. Gambetta proponuje przyjęcie projektu do prawa w przedmiocie okresu głosowania powszechnego i żąda, ażeby takowy uznany został jako naglący. Ollivier przemawia przeciw temu projektowi do prawa, poczem izba odrzuca żądanie co do naglącej niezbędności 170 głosami przeciw 57. Następnie Ollivier zapowiedział, że postawi jutro wniosek, ażeby izba odroczyła we czwartek swe posiedzenia do czasu głosowania powszechnego, które odbędzie się 1-go lub 8-go maja, po zapadnięciu uchwały w senacie. Ferry oświadczył, że zainterpeluje jutro w przedmiocie spisku. Ollivier oświadcza, że nie udzieli żadnej na to odpowiedzi.—W senacie złożone zostało dziś sprawozdanie co do uchwały senatu, proponujące rozmaite zmiany, o których donoszono już poprzednio. Rozprawy w tym względzie wyznaczone zostały na czwartek.—Uchodzi jeszcze za prawdopodobne, że hr. Daru poda się do dymisji, lecz na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego zasiadał on jeszcze na ławie ministrów. (*Wolffs T. B.*).

* *Paryż, 13 (1) kwietnia.* Dymisja hr. Daru jest pewna. Powiadają, że spowoduje to odroczenie w doręczeniu noty francuzkiej w Rzymie. Postawa rządu względem soboru będzie znowu bardziej wyczekująca.

* *Bajonna, 12 kwietnia (31 marca).* Kilku przewódców karlistowskich udało się do Hiszpanji. Sądzą, że w krótkim czasie wybuchnie w niektórych prowincjach powstanie karlistów. (*Corr. H. B.*)

* *Rzym, 12 kwietnia (31 marca).* Nad tekstem *Constitutio de fide* głosowano imiennie. 515 biskupów dało po prostu głosy twierdzące, poddczas gdy 88 biskupów głosowało warunkowo. Przeciw szematowi pomienionemu nikt nie głosował. (*Tamże*).

* *Madryt, 12 kwietnia (31 marca).* Sąd skazał dziś księcia Montpensier, zgodnie z wnioskami prokuratora, za pojedynek z księciem de Bourbon, na jeden miesiąc więzienia, na wydalenie z Madrytu i na zapłacenie wynagrodzenia w wysokości 30,000 franków. (*Tamże*).

* *Lizbona, 13 (1) kwietnia.* Wiadomości z Rio Janeiro potwierdzają, że Lopez pobity został przez jenerała Camara pod Aquibana. Lopez, który nie chciał poddać się, poległ, reszta zaś armji jego wzięta została do niewoli. (*Tamże*).

* *Berlin, 13 (1) kwietnia. Prov. Cor.* potwierdza wiadomość, że książę następca tronu pruskiego wyjedzie do Karlsbadu w kilka dni po świętach wielkanocnych.—Toż pismo wspomina życzliwie o działalności parlamentu północno-niemieckiego, którego prace dotychczasowe miały pod wielu względami znaczne powodzenie. Lecz powodzenie sesji byłoby stracone bez przyjęcia do skutku prawa karnego. Trudno byłoby zrozumieć ze stanowiska stronnictwa narodowego, gdyby to ostatnie chciało przywiązywać do przyjęcia do skutku całego kodeksu karnego mniejszą wagę, niż do przeprowadzenia niektórych żądań, jak np. co do bezwarunkowego zniesienia kary śmierci. *Prov. Cor.* nie traci jeszcze nadziei na pomyślne zakończenie obrad. (*Tamże*).

* *Berlin, 13 (1) kwietnia. N. Preus. Z.* zaprzecza wiadomości o kongresie monarchów w Ems. (*Tamże*).

* *Liverpool, 12 kwietnia (31 marca).* Parostatek *Tycho de Brahe*, który przybył tu z Brazylji, przywiózł wiadomość, że podług pogłosek, Lopez został zabity i że przeto wojna, którą prowadziła Brazylja, została ukończona. (*Tamże*).

* *Rio Janeiro, 13 (1) kwietnia.* Ostatnie wiadomości potwierdzają, że Lopez poległ w bitwie pod Aquibana. (*Tamże*).

* *Nowy-Jork, 12 kwietnia (21 marca).* W północnym Meksyku powstanie jest ożywione. — Wiadomości z Kuby zaprzeczają, jakoby powstanie było ukończone. Wielka liczba powstańców zagraża okręgowi Lastanas. (*Corr. H. B.*)

* (Wyciąg z okólnika okręgu naukowego warszawskiego, za m. luty 1870 r.) *Zniesienie opłaty od uczni szkół elementarnych prawosławnych.* Z rozporządzenia kuratora okręgu naukowego warszawskiego, z d. 7-go lutego, zniesione zostało od 1-go stycznia r. b. pobieranie opłaty od uczni prawosławnych szkół elementarnych przy pierwszych gimnazjach warszawskich. *O składaniu przy przedstawieniach do pensji emerytalnej świadectw wniesionej składki.* Komisja emerytalna w odezwie z d. 15-go stycznia r. b., wyjaśniając, że wykazy roczne o wniesionej przez urzędników i oficjalistów składce emerytalnej, nadsyłane są do komisji przez kasy gubernjalne dopiero w rok, a niekiedy i później: w skutku czego, przy wyznaczaniu pensji lub wsparcia, komisja nie jest w możności przekonywania się, czy za ostatnie lata potrącona została składka emerytalna od urzędników i oficjalistów, przedstawianych do pensji emerytalnej lub wsparcia,—zawiadomiła, że na przyszłość, dla uniknienia tej niedogodności, należy dołączać do przedstawień o pensji emerytalnej, pięcioletnie i jednorazowe wsparcia, świadectwa właściwych kas gubernjalnych o ilości składki emerytalnej, wniesionej przez urzędnika lub oficjalistę za ostatnie lata swej służby. Pomienione świadectwa, stosownie do rozporządzenia byłego warszawskiego oddziału kas z d. 4-go września 1867 r., za Nr. 10,433, kasy gubernjalne obowiązane są udzielać na żądanie właściwych władz, lub samych urzędników i oficjalistów. *Otwarcie zakładów naukowych rządowych.* Otwarte zostały szkoły elementarne w dyrekcjach: a) Łodzkiej, we wsi Wajkowicach-Kościelnych, w pow. bendin., z utrzymaniem po 130 rs. rocznie; we wsi Ożarowicach, w tymże powiecie, z utrzymaniem po 143 rs. 40 kop. rocznie; we wsi Trzepcach, w pow. noworadom., z utrzymaniem po 171 rs. rocznie; we wsi Sielnicy-Wielkiej, w tymże powiecie, z utrzymaniem po 126 rs. 65 kop. rocznie; b) Radomskiej, we wsi Myśliszowice, w pow. radom., z utrzymaniem oprócz lokalu i 3 morgów gruntu, po 162 rs. 40 kop. rocznie; c) Łomżyńskiej, szkoła elementarna dwuklasowa ruska przy stacji Łapach na kolei żelaznej petersburgsko-warszawskiej, w pow. mazow., z utrzymaniem po 500 rs. rocznie; w m. Pułtusku szkoła elementarna żydowska, z utrzymaniem po 431 rs. 90 kop. rocznie; d) Płockiej, szkoła elementarna żydowska w m. Płońsku i szkoły wiejskie katolickie we wsiach: Mazowszu, w pow. lipnow., Tabułach i Krasnem, w pow. ciechanow.; e) w inspekcji szkół m. Warszawy: będąca za rogatką Wolską przy cmentarzu ewangielickim szkoła elementarna duchowna, przekształcona została na szkołę elementarną ogólną, z utrzymaniem po 220 rs. rocznie. *Otwarcie i zamknięcie zakładów naukowych prywatnych.* 12-go stycznia, dozwolono Marji *Piątkowskiej*, z domu Pol, otworzyć i utrzymywać w m. Warszawie szkołę elementarną żeńską jednoklasową prywatną, z zastrzeżeniem, aby wykładanie wszelkich przedmiotów było w języku ruskim. Zamknięte zostały: szkoła prywatna żeńska, utrzymywana w m. Płocku przez Emilję *Popławską*,—z powodu jej śmierci, i szkoła elementarna prywatna ewangielicka, utrzymywana w m. Słupcach przez Zofję *Mertens*,—na skutek żądania. Udzielono świadectwa: a) na nauczycieli i nauczycielki prywatne: uczniowi b. szkoły głównej warszawskiej Władysławowi *Podbielskiemu*, — z prawem wykładania nauk historyczno-filologicznych w domach prywatnych i zakładach naukowych prywatnych; Marji *Duchnowskiej*,—z prawem nauczania języków ruskiego i polskiego i arytmetyki w prywatnych domach i zakładach; magistrowi b. szkoły głównej warszawskiej Aleksandrowi *Chmielewskiemu*,—z prawem nauczania nauk fizyczno-matematycznych w prywatnych domach i zakładach; Barbarze *Rogowej*, — z prawem nauczania arytmetyki w prywatnych domach i zakładach; magistrowi b. szkoły głównej warszawskiej, Maksymiljanowi *Dobrskiemu*,—z prawem wykładania nauk przyrodzonych i jeografji w prywatnych domach i zakładach; Wierze *Troickiej*,— z prawem nauczania języka ruskiego w prywatnych domach i zakładach; Marji *Brendel* i Idzie *Rewendt*,— z prawem nauczania języka ruskiego w ciągu lat dwóch, z zastrzeżeniem, że świadectwa na nauczycielki prywatne udzielone będą po złożeniu egzaminu w języku ruskim; b) świadectwa na nauczycieli i nauczycielki elementarne udzielono 15-u osobom.

* (Instytut ortopedyczny). Czytamy w *Warsz. Dniew.*: Na skutek wypadków nieszczęśliwych przy urodzeniu, jak również z powodu niestosownego karmienia i żywienia, mnóstwo dzieci ulega rozmaitym skrzywieniom, zwłaszcza nóg, rąk i kości pacierzowej. Najlżejszą formą tych skrzywień jest tak zwana „choroba angielska", zależąca na tem, że dziecię nie może trzymać prosto nóg lub rąk. Sztuka lekarska doszła obecnie do tego, że zapomocą sposobów ortopedycznych, to jest gimnastyki i właściwych bandażów, obok wzmacniania organizmu środkami djetetycznemi, skrzywienia te mogą być wyleczone. We wszystkich stolicach europejskich, jak naprzykład w Berlinie, Wiedniu i wielu miastach Niemiec, oraz w Rosji w obu stolicach, zaprowadzone zostały instytuta ortope-

dyczne, pod kierunkiem lekarzy. Dotąd chorobę angielską leczono w zakładach gimnastycznych, lecz bez pożądanego powodzenia. Mieszkający w Warszawie bandażysta Dröse uzyskał od ministra spraw wewnętrznych upoważnienie, pod datą 18 (30) grudnia roku zeszłego, do otwarcia tu takiego instytutu ortopedycznego, pod kierunkiem i dozorem lekarza J. J. Hentzela. Podług zatwierdzonej przez ministra ustawy dla tego instytutu, przyjmowani być mają do niego na kurację pensjonarze i przychodzący. Złożone przez p. Dröse świadectwa, jako to fotografje dzieci, które on leczył przy pomocy doktora Hentzela, stanowią dowód, że obeznany jest on ze wszech miar ze swoim przedmiotem i że instytut jego może przynieść wielki pożytek społeczeństwu. Obecnie przeszkodą do otwarcia tego instytutu jest niedostateczność środków, lecz takowy otwarty zostanie pomimo to, jak powiadają, tego lata.

* (Wiadomości gospodarskie i t. p.) Podług korespondencji z dnia 27 marca (8 kwietnia) r. b. z okolic Gór Śto-Krzyzkich (powiaty opatowski i sandomirski, gubernja radomska) do *Gaz. Warsz.*, dotychczas nie można rozpocząć tam robót w polu: codzień przymrozki, a przytem grunt tamtejszy po większej części sapowaty, dotąd nie podsechł tak, aby mógł być zdolny do orki. W skutku tego zasiewy jare muszą doznać opóźnienia, a natembardziej, gdy siły robocze i nakładowe są słabe, a nagradzając czas stracony, należałoby z obsiewami szczególniej pospieszać; jednakże nie należy tracić nadziei że dalszy pomyślny rozwój wiosny pozwoli wszystko na czasie wykończyć. Paszy dla inwentarzy nietylko po dworach, ale i po osadach włościańskich, czuć się daje brak, a na świeżą trawę należy jeszcze czekać. W handlu zbożowym panuje stagnacja, nawet mniejsze partje zboża trudno spieniężyć, główną przyczyną tego jest dość trudna komunikacja w okolicach tamtejszych. Z prawdziwem zadowolnieniem przyjęto tam wiadomość o nabyciu przez p. Fränkla i sp. zakładów górniczych w Starochowicach, Brodach, Michałowie i Nietulisku, a do dalszego rozwoju takowych przyczyniłaby się wielce oddawna już zapowiadana droga żelazna zwana sandomiersko - petrokowską. Wyczekują z niecierpliwością wiadomości, w jakim punkcie zejdzie się z koleją warszawsko-wiedeńską. Spodziewają się również, iż zarządy gminne w powiatach sandomirskim, opatowskim, iłżeckim, opoczeńskim i innych pomyślą o zaprojektowaniu nowych dróg bitych dla pewniejszej i rychlejszej komunikacji z drogą żelazną. Śmiertelność w okolicach tamtejszych jest znaczna, szczególniej w Bodzentynie (powiat i gubernja kielecka), gorączki tyfoidalne gwałtownie działają. Są to jeszcze skutki silnych tegorocznych mrozów, i nienależytej staranności w początkach choroby.

* (Ceny zboża). Podług wiadomości z dnia 27 marca (8 kwietnia) r. b. przez gubernatora kieleckiego dostarczonych, ceny zboża w gubernji kieleckiej od 22 lutego (3 marca) do 28 lutego (9 marca) były następujące: za czetwert żyta płacono przecięciowo rs. 5 kop. 96, owsa rs. 3 k. 44, za pud siana k. 33, słomy kop. 22; od 1 (13) do 8 (20) marca płacono za czetwert żyta rs. 5 k. 92½, owsa rs. 3 k. 52, za pud siana k. 28, słomy 22½; zaś od 8 (20) do 5 (27) marca płacono za czetwert żyta rs. 6 k. 10, owsa rs. 3 k. 52, za pud siana k. 28, słomy k. 22.

* (Kronika nadzwyczajnych wypadków). W drugiej połowie lutego r. b. miały miejsce następujące nadzwyczajne wypadki w 10-ciu gubernjach kraju tutejszego.

Zabójstwa i pobicia. W dniu 17 lutego (1 marca) we wsi Miedznie (w pow. częstochowskim), Wincenty Tleryk w kłótni z bratem swoim Feliksem tak niebezpiecznie uderzył tego ostatniego siekierą w głowę, że tenże na drugi dzień życie zakończył; — w dniu 25 lutego (9 marca) we wsi Krzemień (w pow. sokołowskim), włościanin Wojciech Hanus uderzył Jana Ryniewskiego ze wsi Zaborza, 63-letniego starca, tak mocno w piersi, że tenże natychmiast żyć przestał; — w dniu 6 (18) lutego Małgorzata Wódecka, włościanka ze wsi Wielka Przybojewska (w pow. płońskim), powracając z m. Zakroczymia, wstąpiła do karczmy we wsi Gołowinie, gdzie w czasie kłótni będąc pobitą przez karczmarza Kopcia, poroniła dziecię nieżywe; winowajca oddany pod sąd; — w dniu 2 (14) lutego we wsi Krzyczki-Żabiczki (w pow. pułtuskim), Apolonja Zwierzyńska, stanu wolnego, będąc podejrzaną o utajenie płodu, zeznała, że w d. 29 stycznia wydawszy na świat dziecię, zakopała go pod podłogę w swojej izbie; — w dniu 12 (24) lutego włościanin ze wsi Bludziszki (w pow. marjampolskim) Wincenty Bludzins, w paroksyzmie pomięszania zmysłów, wystrzałem z broni palnej zabił rodzoną swą matkę Agnieszkę, wdowę, lat 60 liczącą; — w dniu 24 lutego (8 marca), na 6-ej wiorście od m. Augustowa, na jeziorze Sajno, znaleziono zwłoki włościanki wdowy Wiktorji Kupińskiej, z rozbitą głową i znakami gwałtownej śmierci na szyi; z wyprowadzonego śledztwa okazało się, że Kupińska na parę dni przed śmiercią odebrawszy z kasy okręgowej rs. 66, powracała do domu z pasierbem swoim Szymonem Kupińskim; po dopełnieniu rewizji u Kupińskiego, znaleziono sukmanę, siekierę i kij świeżo krwią zbryzgane, wraz z sumą rs. 66 u macochy jego zrabowaną. Kupiński przekonany o zbrodnią morderstwa przyznał się do winy i skutkiem tego pod sąd oddany został.

Szczególny poród. Żona robotnika na hucie szklanej we wsi Galicynowie (w pow. węgrowskim), Teofila Wencel, wydała na świat dziecię płci żeńskiej, mające po czworo rąk, nóg i uszu, z których dwoje znajduje się na tylnej części głowy. Dziecię to przyszło na świat cześnie.

W ogóle w drugiej połowie lutego nadzwyczajnych wypadków śmierci było 94, w tej liczbie umarło na apopleksję 18 osób, z pijaństwa 7, od potłuczenia i t. p. wypadków 13, z poparzenia się 11 (po większej części dzieci), zagorzał 1, zmarzło 9, spaliło się 6, utonęło 7, udusiło się 2, od pobicia umarło 3, wypadków morderstwa było 2, samobójstw było 3 (w tej liczbie powiesiło się 2, zastrzelił 1); zwłok ludzkich znaleziono 4, dzieciobójstw wykryto 8.

* (Pogoda.) W stanie temperatury nie daje się spostrzegać zmiany; ciągle jeszcze jest chłodnawo i roślinność powoli się rozwija pomimo przepadujących deszczów. Dziś rano było 3½ stopni ciepła, które wczoraj w ciągu dnia nie przeniosło 10 stopni. We wtorek, 31 marca (12 kwietnia), stan temperatury był następujący: u nas w Warszawie $+3,2^0$, w St. Petersburgu $-3,2^0$, w Moskwie -4^0, w Kijowie 0^0, w Odesie $+1,6^0$, w Tyflisie $+4,8^0$; w poniedziałek zaś 30 marca (11 kwietnia) było: w Konstantynopolu $+8^0$, w Paryżu $+4^0$, w Rzymie $+8^0$, w Civita-Vecchia $+10,4^0$.

* ([illegible]). Kto na własne oczy nie widział, nie może mieć pojęcia o zgiełku i chaosie, jakie panowały w dniu dzisiejszym od rana, na targach warszawskich. Żelazna Brama, Stare i Nowe Miasto, Ordynackie i t. p. place, na których sprzedają się obecnie zapasy spiżarniowe i kulinarne, roją się tłumem kupujących. A jakie to ceny płacono za wszelkie produkta! cielęcina naprzykład, podrożała o sześć kopiejek na funcie od wczoraj, i dziś sprzedawano tę młodocianą wołowinę funt po ośmnaście kopiejek! W tym stosunku mniej więcej, podrożało wszystko tak, że dla mniej zamożnych domów trudno będzie zastawić obficie stoły ze „święconem" w tym roku.

Lecz wolontarjusze, samotnicy, więc kawalerowie, mogą przecież spokojnie oczekiwać dni świątecznych; znajdzie się zawsze w Warszawie dość takich domów, które pomimo najdroższych cen, zastawią suto gościnne stoły i uraczą ich serdecznie.

— Ogólny dochód z onegdajszego widowiska w teatrze wielkim na korzyść tutejszych szpitali wszelkich wyznań, przyniósł rub. srebr. 880. Sumę tak znaczną osiągnięto z powodu naddatków, jakiemi osoby dobroczynne zasiliły kasę. JW. Hrabia Namiestnik ofiarował rs. 100. Pani Marja z hr. Nesselrode Muchanow rs. 25, p. L. Kronenberg rs. 50.

— W ciągu dnia onegdajszego i wczorajszego, pan H. Ollendorff, który jest reprezentantem wystawców z Królestwa na Petersburgską wystawę, wysyłał pierwsze transporta wyrobów tutejszych. Znajdują się w tej partji wyroby fabryki Lilpop, Rau et comp., Hille i Dietrich i Gracjan Jaeger, i t. d. Wszystkie wyroby przesyłane są z wszelką starannością, pod osobistym dozorem samego pana Ollendorfa.

— Rozrywki wiosenne przygotowują się powoli. Dowiadujemy się, że p. Russanowski, znany tu już dyrektor trupy wędrownej, z dwóch lat zeszłych, przybył do Warszawy i zamierza uorganizować dwa teatrzyki, też same co i dawniej, na Czystem i w Tiwoli, — piewszy z nich otworzy się z dniem 1-ym maja, drugi aż do pierwszego czerwca poczeka.

— Panna Romana Popiel, o której przybyciu ze Lwowa donosiliśmy, podobno będzie debiutować na scenie tutejszej w komedji „Pociecha rodziny".

— W dniu onegdajszym na odbytej naradzie, członkowie komitetu resursy obywatelskiej, zgodzili się oddać jedną z sal na wystawę fantów przeznaczonych na loterję izraelską.

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Łazienkowskim, w koszarach lejb-gwardji Jego Ces. Mości pułku ułanów, w kuchni komendy muzykantów, Bazyli Własiuk, żołnierz 5-go szwadronu tegoż pułku, z niewiadomej dotąd przyczyny, wystrzałem z pistoletu odebrał sobie życie. Ciało zabezpieczono na miejscu i oprócz dochodzenia ze strony policji zawiadomiono kogo należy.

— W cyrkule Zamkowym i Sobornym: Franciszek Stokowski, budowniczy, lat 25 wieku liczący, w hotelu Rzymskim zamieszkały i Józef Mikusiński wyrobnik, lat 30 wieku liczący, w domu pod N. 2451 zamieszkały, nagle zmarli. O czem w celu wyprowadzenia śledztwa, zawiadomiono sąd.

— W cyrkule Jerozolimskim, w domu pod Nr. 1083*b*, w murowanej oficynie zapaliła się belka, wpuszczona do komina, ogień natychmiast przez kominiarzy ugaszonym został; belkę małą, część sufitu i dachu żelaznego wyrąbano. Strata nieprzenosi rs. 25.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 22	*dziś* rs. 1 kop. 22.
Za frank	„ „ — „ 33	„ „ — „ 33.
Za złoty reń. „	„ — „ 66	„ „ — „ 66.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (Parada kościelna). *Moskow. Wied.* podają wiadomość z Petersburga, że 25 marca (6 kwietnia), w uroczystość Zwiastowania Matki Bozkiej, z powodu święła pułkowego pułku konnego lejb-gwardji, odbyła się o godzinie 1-ej po południu, na placu pułkowym, parada kościelna w obecności Najdostojniejszych Osób. O godzinie 6-ej wieczorem dany był w pałacu zimowym wielki obiad, na którym Najjaśniejszy Pan wniósł toast za zdrowie pułku; przy Najjaśniejszym Cesarzu siedzieli z prawej strony: Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu i Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz Starszy, z lewej zaś strony — Wieki Książę Konstanty Mikołajewicz i książę A. A. Suworow, wszyscy w mundurach pułku konnego lejb-gwardji. Deżurnymi przy Najjaśniejszym Cesarzu byli tego dnia: jenerał-adjutant baron Meyendorff, jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Moski hr. Nostic i fligiel-adjutant książę Lwow, którzy służyli niegdyś w pułku konnym lejb-gwardji.

* (P. Brown), sekretarz poselstwa chińskiego, przysłanego dla prowadzenia układów z mocarstwami europejskiemi, wyjechał 27 marca (8 kwietnia) z Berlina do Petersburga. *S. Pet. Wied.* donoszą, że za jego spółdziałaniem, członkowie poselstwa chińskiego Szi i Sun ukończą układy z naszym rządem, rozpoczęte przez zmarłego Burlingama.

* (M. Chłudow). *Rus. Inw.* pisze: W sobotę, 28 marca, Najjaśniejszy Pan raczył przyjmować dziedzicznego poczesnego obywatela kupca pierwszej giełdy M. Chłudowa. P. Chłudow bawił w środkowej Azji od roku 1863, łożąc swe fundusze i starania na rozwinięcie tam handlu ruskiego i otwarcie nowych rynków dla zbytu ojczystych wyrobów rękodzielniczych. Pierwszy on z kupców ruskich zwiedził Bucharę w latach 1863 — 1865, nie tając swego pochodzenia, i zawarł z nią stosunki handlowe. W następnych dwóch latach pierwszy on przybył do Kokanu, uorganizował tam kantory ruskie i założył w Chodżencie europejską fabrykę jedwabiu. W 1868 roku, pomimo różnych przeszkód, p. Chłudow dostał się do Kaszgaru i zawiązał bezpośrednie stosunki z władcą Altyszaru Jakób-Bekiem. Prócz tego, p. Chłudow kilkakrotnie miał udział w rozprawach z nieprzyjacielem, a między innemi znajdował się przy szturmie Ura-Tiube i Dżyzaku. Uwzględniając pożyteczną i energiczną działalność, jenerał-adjutant von Kaufman podał ją do Najwyższej wiadomości. Jego Cesarska Mość raczył ozdobić M. Chłudowa orderem św. Włodzimierza 4 klasy. W roku zeszłym 1869 Chłudow przejeżdżał przez Kara-Tigin, znajdował się w Afganistanie, i w niedawnym czasie przybył do Petersburga z Turkiestanu.

* (Wiadomości z obwodu turkiestańskiego). Do *Rus. Inw.* piszą z Taszkientu: „Życzenie utrwalenia naszych stosunków z sąsiadami, oraz zwiedzenia części południowej okręgu turkiestańskiego, skłoniło jenerał-gubernatora von Kaufmana do przedsięwzięcia w końcu września roku zeszłego podróży do Chodżentu i do okręgu zariawszańskiego. Przy przyjeździe do tego ostatniego okręgu, w punkcie przeprawy przez Zariawszan, jenerał-gubernator powitany został przez posła bucharskiego, który oświadczył, że władca prawowiernych zajęty jest wojną ze swemi niepokornemi prowincjami południowo-zachodniemi: Kulabem i Gisarem, przyczem poseł upraszał jenerał-gubernatora o udzielenie bucharcom pomocy i o wykonanie demonstracji przeciw Szachrisiabsowi, albowiem prowincja ta, jako położona na północ od Kulaba, mogła zagrażać emirowi z tyłu, w razie jego działań przeciw buntownikom. Z takąż prośbą od emira przybył wkrótce inny jeszcze poseł. Lecz tak pierwszy, jak i drugi otrzymali odpowiedź, że nie mamy powodu do pozostawania w nieprzyjaźni z szachrisiabcami, albowiem pozostają oni w przyjaźni z nami i nie okazują nam wcale usposobienia nieprzyjacielskiego. Z Katty-Kurganu jenerał-gubernator przedsiębrał podróż do Penszambe, wioski położonej o 12 wiorst na północ od Katta-Kurganu. Cel tej podróży zależał na założeniu w tym punkcie ziaket-saraju, albowiem liczne karawany, udając się z Buchary do Kokanu i Taszkientu, i nie chcąc płacić cła w Samarkandzie, omijały to miasto i wchodziły w nasze

granice przez Penszambe, następnie zaś udawały się ku Czilekowi. Przez zaprowadzenie ziaket-sasaraju w Penszambe i ustanowienie osobnego urzędnika do pobierania cła, zapobieżono uchylaniu się kupców od płacenia ziaketu, stanowiącego tu cło od handlu. Po odbyciu inspekcji wojsk we wszystkich położonych po drodze miastach i posterunkach ufortyfikowanych na południe od Taszkientu, jenerał-gubernator wrócił w końcu października do Taszkientu.

* (Komisja). *St. Pet. Wied.* piszą, że ustanowiona przy ministerstwie wojny komisja do przejrzenia projektu stowarzyszenia hrabiego Woroncowa względem budowy koszar, zostaje pod prezydencją jenerał-lejtnanta Meszczerynowa i składa się z następujących członków: ze strony ministerstwa spraw wewnętrznych— tajnego radcy Schumachera i rzeczywistego radcy stanu Majewskiego; ze strony ministerstwa skarbu—tajnego radcy Domontowicza i rzeczywistego radcy stanu Buszena, i ze strony ministerstwa wojny — jenerał-majorów Aniczkowa i Tillo. Dla rozpatrzenia planów koszar, podług doniesienia *Mosk. Wied.*, złożoną została osobna komisja, pod prezydencją także jenerał-lejtnanta Meszczerynowa, z członków ze strony ministerstwa wojny - inżynierów Tillo, Sejne i Aleksiejewskiego, a ze strony ministerstwa spraw wewnętrznych — rzeczywistego radcy stanu Majewskiego i barona Medema. Słychać, że komisja zatwierdziła już znaczną ilość planów stowarzyszenia. Sprawa o koszarach, powiadają, ma być wniesiona do komitetu ministrów w m. kwietniu.

* (Wieczór muzyczny). *Golos* donosi, że w Petersburgu 1-go kwietnia, ma się odbyć nader zajmujący wieczór artystyczno-muzyczny z żywemi obrazami, na teatrze maryjskim, na dochód petersburgskiego oddziału komitetu słowiańskiego dobroczynnego. Poświęcony wspomnieniu starożytności słowiańskiej, koncert ten połączony będzie z odczytaniem poematów napisanych umyślnie przez pp. Benedyktowa, Majkowa, Niekrasowa, Połońskiego, hr. Sołoguba, hr. Tołstoja i Tiuterewa.

* (Projekt nowego systemu miar.) Gazeta *Wiest* pisze: „Dzienniki doniosły już o zrobionej ze strony rządu francuzkiego propozycji Rosji względem należenia do międzynarodowej komisji dla rozpatrzenia systemu miar metrycznych, i o zamiarze ruskiej akademji nauk posłać za granicę w celu naukowym akademików Jacobiego, Struwego i Wilda. Obecnie *Golos* zawiadamia, że wkrótce w Paryżu komisja rozpocznie swe posiedzenia, na które głównięjsze państwa europejskie, jako to: Anglja, Austrja, Włochy i inne, posłały swych reprezentantów. Zamiarem jest wynaleść nowy metr zasadniczy i jednostki wagi i miary, odpowiednie nowszym wymaganiom nauki, dla wprowadzenia do powszechnego użytku."

* (Dochód ruskiego towarzystwa żeglugi i handlu) podług *Odes. Wiest.*, wynosił w roku zeszłym 800,000 więcej niż w roku 1868, pomimo że w pomienionym roku wypłacono ze skarbu towarzystwu 1,300,000, a w roku 1869 tylko 1,000,000 rubli.

* (Nowe czasopismo). *Now. Wrem.* donosi, że od 20 kwietnia do końca wystawy petersburgskiej, wydawane będzie pod redakcją p. Sapienza pismo pod tytułem: *Pismo wszechrosyjskiej wystawy przemysłowej 1870 r.* w językach ruskim i francuzkim. Pismo to wychodzić będzie codzień, niewyłączając dni niedzielnych i świątecznych. Prenumerata trzechmiesięczna z odnoszeniem w Petersburgu, wynosi 4 rsr. 50 kop., a z przesyłką 5 rsr. 50. kop.

* (Z Tyflisu). Gazeta *Kaukaz* donosi: W końcu lata tego roku zbierze się w obozie pod Tyflisem znaczna ilość wojsk: przeszło 25 batalionów piechoty, 4 baterje i 2 pułki dragonów. W rozkazach do okręgu wojennego kaukazkiego powiedziano, że wojska te stać będą w obozie pod Tyflisem od 15 sierpnia do końca przeglądu przez Najjaśniejszego Pana.

* (Puszczenie rzeki.) 27-go marca zachodnia Dźwina wezbrała na $4^{1}/_{2}$ stóp. nad stan normalny, a lody puściły na przestrzeni 30 sążni. (*Birż. Wied.*)

* (Wypadek.) *Birż. Wied.* podają następujący telegram z Moskwy z dnia 27-go marca: Otrzymano tu doniesienie, że w powiecie moskiewskim 23 marca, w skutku pęknięcia kotła parowego, rozwalony został dwupiętrowy gmach fabryki sukna Suwarowa, przyczem czworo ludzi utraciło życie.

* (Neofici). *Rus. Wied.* donoszą, że w tych dniach dwóch młodych żydów zamieszkałych w Moskwie przyjęło prawosławie. Oba oni zostawali u jednego gospodarza, niejakiego Mo-ko także żyda, jeden w obowiązku subjekta a drugi w charakterze nauczyciela; oba znajdowali się w biednym stanie, pobierając za prace bardzo szczupłe wynagrodzenie. Postanowiwszy przyjąć prawosławie, jeden z nich młodszy, udał się do bogatego kupca moskiewskiego K. z prośbą, aby był chrzestnym ojcem jego, gdy kupiec zgodził się na to, przyjął on chrzest św. Za przykładem jego poszedł starszy jego kolega. Oba mieszkają teraz w Moskwie w dostatku, przy swoich ojcach chrzestnych.

* (Nekrologja). *Golos* podaje następującą wiadomość: 17-go marca odbył się w Petersburgu pogrzeb jenerał-lejtnanta A. Goltgojera, który miał świetny udział w wojnie tureckiej 1847 r. i w kampanji węgierskiej. W r. 1817 A. Goltgojer mianowany był adjutantem Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza. Jego Cesarska Wysokość zaszczycił pogrzeb jego swą obecnością i należał do liczby osób niosących trumnę nieboszczyka. S. p. Goltgojer odznaczał się przymiotami uprzejmości w pożyciu i łagodnością charakteru, które zjednały mu miłość i szacunek kolegów i podwładnych, w ciągu 47 letniej służby jego w gwardji przy szkole podchorążonych i w charakterze dowódcy 3-ej dywizji piechoty. W kole swych licznych znajomych odznaczał się on jako człowiek pod każdym względem bez zarzutu i należał do liczby osób sympatycznych, jakich rzadko spotkać w towarzystwie, które po śmierci pozostawiają szczery żal po sobie i dobrą pamięć.—Taż gazeta pisze: We środę, 25-go marca, zmarł znany nauczyciel śpiewu przy petersburgskiem konserwatorjum P. Repetto, po krótkiej ale ciężkiej chorobie. Konserwatorjum petersburgskie i uczniowie p. Repetto ze zgonem jego ponieśli wielką stratę. Nieboszczyk lubiony był powszechnie i był jednym z lepszych nauczycieli śpiewu.—28 marca, odbył się pogrzeb p. Ladowej na cmentarzu smoleńskim. Trumnę niesiono na barkach do samego cmentarza, w towarzystwie licznego zgromadzenia ludu. Wielu artystów i artystek ruskiej trupy dramatycznej, baletu i opery, także szło za trumną.

KORESPONDENCJE DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Lwów, 9 kwietnia.

P. Possinger wyjechał do Wiednia, zkąd donoszą *Dziennikowi Polskiemu*, jako mu zamierzono poruczyć naczelnictwo w utworzyć się mającej sekcji dla Galicji w ministerstwie spraw wewnętrznych. Według tego samego źródła, namiestnikiem Galicji ma zostać hr. Wodzicki. Są to co najmniej wiadomości przedwczesne.

Donoszą, jakoby się powiodło hr. Potockiemu nakłonić Rechbauera, naczelnika skrajnej lewicy niemieckiej, do wstąpienia do tworzącego się gabinetu. Doniesieniom tym trudno dać wiarę raz, że pan Rechbauer w kwestji wolności wyznań znacznie się różni z hr. Potockim, który radby może zachować dla zbawienia Austrji przynajmniej szczątki konkordatu, a powtóre, że p. Rechbauer nie łatwo przystanie na proponowane ustępstwa czechom, choć Galicji przyznałby nawet zupełnie osobny, sejmowi odpowiedzialny, rząd narodowy. Tymczasem przejednanie czechów jest sprawą pierwszorzędną, bez ich udziału w radzie państwa nie tylko, że taż będzie niezupełną, ale i sama konstytucja nader problematycznej wartości. *H.*

* (Postronne ocenienie). *Warsz. Daiewn.* pisze: „Jak wiadomo, polskie zagraniczne gazety, przyjęły za zasadę potępiać wszelkie działanie ruskie, choćby najsłuszniejsze, i najprawniejsze. Na mocy tej niesumienności ciągle jeszcze, od czasu do czasu, płaczą nad tem, że niektóre tak zwane miasta tutejszego kraju, zostały postawione przez rząd ruski w normalne warunki swego istnienia. Niezawodnie przeciwnicy tego rządu, nie mogą nie uznawać w gruncie całej właściwości i pożytku wspomnionego przekształcenia dla mieszkańców, nie mniej uporczywie rozwodzą swe udane żale, jedynie z powodu swéj mglistej zasady. W obec takiego niesłusznego i naprzód postanowionego oceniania faktów, nie bez interesu będzie przytoczenie sądu o przemianowaniu niektórych miast na osady *Schles. Ztng.*, pisma nie odznaczającego się szczególną przychylnością dla rządu ruskiego. „Dla kraju z 5 miljonami mieszkańców"—pisze korespondent tej gazety,—„nie posiadających istotnego narodowego mieszczaństwa, ani skłonności do niczego prócz rolnictwa, 450 miast było za wiele. Do tego znaczna ich część nie zasługiwała na to miano. W samym środku tego miasta będąc, nieraz nie widzi się rzeczywiście nic miejskiego. Cudzoziemiec przybyły po raz pierwszy do Polski, mając np. zamiar zwiedzić wieś w pobliżu Łowicza położoną (pośrodku gubernji warszawskiej), doświadczyć może bardzo zwykłego w Polsce wydarzenia, że go wraz z bryczką na gościńcu wywrócą. A dowie się we dworze, do którego zajedzie, że to było nie na gruncie wiejskim, ale na drodze miejskiej, tuż obok miasta budowanej. Miasta, składające się z szeregu małych domków, od których do głównego gościńca daleko, wcale nie są rzadkością w Polsce". Autor artykułu w *Schles. Ztng.* osobiście widział wiele takich pseudo-miast w tutejszym kraju i podaje o nich swe uwagi. Pomiędzy innemi dla przykładu wspomina o mieście Jarczowie w gubernji lubelskiej, w którem według najświeższych wykazów statystycznych liczy się, jak powiada, 190 mieszkańców i 32 domostw, z których jedno tylko murowane. Czyż nie jest widocznem że dla takiej osady daleko właściwszem jest być wioską niż miastem? Przytem autor dla kontrastu porównywa Jarczów z najmniejszem z miast szlązkich, Wilhelmthalem, liczącem 700 mieszkańców i wcale porządnie zagospodarowanem. Wyliczając usprawiedliwiające powody, które wywołały ukaz o przemianowaniu miast na osady, autor wymienia Pacanów, Czersk nad Wisłą i Mrzygłód, w których pastwiska znajdują się obok targowisk handlowych, a biegające po ulicy dzieci w najprostszych negliżach, wcale nie uzupełniają obrazu miejskiego. Autor uznaje że nawet niektóre miasta nie zamienione na osady nie mają charakteru miejskiego. Pomiędzy innemi, stawia on za przykład m. Żarki, gdzie miał trudność w przejściu z jednej strony ulicy na drugą, i m. Szydłowiec, gdzie nie mógł z należć ani jednego domu któryby miał barwę miejską lub jedno okno proste. Tak powiada on, wyglądają wszystkie miasta w tym kraju, liczące od 3 do 4 ty sięcy mieszkańców. Łatwo zrozumieć że małe osady, które nazywały się miastami, bez handlu i przemysłu, otrzymawszy prawo do działalności rolniczej, zyskały teraz warunki swego normalnego bytu. W ten sposób, organ zagraniczny, pomiędzy innemi nawet w przytoczonym artykule nie mógł nie oddać należytej słuszności całkiem rozumnemu przekształceniu, dokonanemu z inicjatywy ruskiego rządu".

Francja.

* (Sprawy wewnętrzne). *Paryż, 12 kwietnia.* Wczoraj wieczorem odbyło się zgromadzenie lewego środka; nie znajdowali się na niem pp. Thiers, Buffet i Latour du Moultin. Hr. Daru polecił margrabiemu d'Andellare zawiadomić swoich kolegów, że na skutek długiej rozmowy z cesarzem, zmuszony był odstąpić od zamiaru swojej dymisji. Margrabia d'Andellare dodał, że minister spraw zagranicznych położył swoje warunki, pod jakiemi pozostać może nadal w gabinecie. Warunki te są następujące: zmiana artykułu 13-go konstytucji nadającego cesarzowi prawo odwołania się wprost do narodu pod względem kwestji dynastycznej i kwestji dotyczącej organizacji senatu i ciała prawodawczego. Przy wszystkich innych zmianach, wymagających uchwały ludowej, władza ustawodawcza cesarza musi być zatwierdzoną przez senat i ciało prawodawcze. Cesarz postanowił zbadać tę propozycję i ma dać na nią odpowiedź w środę o godzinie trzeciej. W skutek tej rozmowy hr. Daru przybył wczoraj na posiedzenie ciała prawodawczego i zajął miejsce na ławie ministrów. Przez ten wypadek usunięte zostało przesilenie ministerjalne, spowodowane przez podanie się stanowczo do dymisji p. Buffet i dymisję warunkową p. Daru. Trudno zrozumieć, ażeby kwestja postawiona w ten sposób, dała się łatwo rozwiązać, gdyż z jednej strony wprowadzałaby do samej konstytucji zaprzeczenie zasady dziedziczności; coby sprzeciwiało się zasadzie monarchji, z drugiej zaś strony nadawałaby cesarzowi prawo odwoływania się wprost do narodu dla odmienienia organizacji władzy prawodawczej, coby sprzeciwiało się liberalności. - Zgromadzenie lewego środka upoważniło swojego prezesa, margrabiego d'Andelare, ażeby żądał posłuchania u cesarza dla poparcia propozycji hr. Daru. Margrabia d'Andelarre ma być dziś przyjęty przez cesarza. — Nowa konstytucja składać się ma w ogóle z 47 artykułów. Artykuł 46 stanowi o ustanowieniu władzy prawodawczej przez naród i cesarza, ale nie uległ on zresztą żadnej odmianie. — Pp. Ernest Picard, Juljusz Favre i Gambetta zebrali się już do ułożenia manifestu, do czego upoważnieni zostali przez deputowanych lewicy. Manifest ten odczytany ma być przez nich na zgromadzeniu zwołanem na czwartek

wieczorem, na którem będą obecni oprócz członków lewicy, reprezentanci prasy radykalnej. Na posiedzeniu tem chcą zgromadzić główne żywioły, które mają użyć wszystkich sił opozycyjnych podczas głosowania powszechnego. *(La Fr.)*

* (Stronnictwo radykalne). Wniosek postawiony przez p. Gambettę, ażeby zakreślony został prawnie zakres głosowania powszechnego, t. j. czas, od którego ma się zacząć zapewniowa głosowaniu powszechnemu wolność prasy i rozpraw, został odrzucony 12-go b. m. przez ciało prawodawcze. Dotkliwszą atoli niż to odrzucenie, jest dla stronnictwa radykalnego porażka, jaką ono doznało na skutek niewybrania w Ljonie p. Fonvielle'a, znanego przyjaciela Wiktora Noir'a. Pisma przychylne rządowi wskazują z zadowoleniem na ten fakt, że radykalny p. Fonvielle uzyskał tym razem w pomienionym okręgu wyborczym o 2,479 głosów mniej, niż miał w roku zeszłym p. Esquiros, należący do tegoż stronnictwa, pomimo, iż rząd powstrzymał się obecnie od wszelkiego wpływania na wybory. Jest to nowym dowodem, że zapowiedziana opozycja bezpośrednia lub pośrednia stronnictwa radykalnego przeciw głosowaniu powszechnemu, nie przybierze tych rozmiarów, jakich się obawiano, zwłaszcza, że w samem nawet stronnictwie pomienionem nie ma jeszcze zgody pod tym względem, czy opozycja ta ma zależeć na powstrzymaniu się od wyborów, czyli też na negowaniu głosowania powszechnego. Powiadają, że p. Ledru-Rollin doradza tę ostatnią postawę. *(Nordd. A. Z.)*.

Prusy i Niemcy.

* (Hr. Bismarck). *Allg. Augsb. Z.* donosi, że hr. Bismarck jest znowu chory. Nie opuszcza on mieszkania, i wątpić należy, ażeby przy podjęciu na nowo posiedzeń parlamentu mógł być jak zwykle obecnym przy jego pracach. *(La Fr.)*.

Włochy i Rzym.

* (Postulatum. — Stosunki Rzymu z Turcją). Ponieważ wezwanie wystósowane przez kurję papiezką do członków kościołów protestanckiego i grecko-katolickiego co do powrotu ich na łono kościoła katolickiego, pozostało bez żadnego skutku, przeto takież wezwanie ma być wystósowane obecnie do żydów. Pięćset sześciu biskupów podpisało postulatum w tym względzie, które doręczone zostało kilka dni temu papieżowi przez obu księży Lemann'ów, którzy przeszli kilka lat temu z wiary żydowskiej na wiarę chrześcijańską. Pius IX przyjął życzliwie to postulatum i przyrzekł oddać takowe osobiście sekretarzowi soboru. Zważywszy zawziętość charakteru żydowskiego, wątpić należy, ażeby wezwanie to odniosło skutek. W braku powodzenia w tym względzie, kurja miała niedawno to zadowolenie, że zbliżyło się do niej jedno z plemion niewiernych. *Die Presse* donosi mianowicie, że Rustem-bej, reprezentant Turcji we Florencji, posłany w misji nadzwyczajnej do Rzymu, postawił wniosek formalny do wszczęcia układów w przedmiocie zawarcia konkordatu. Lecz kardynał Antonelli otrzymał polecenie odrzucenia tej propozycji, albowiem Rzym nie może odstąpić od zasady udzielania samym tylko monarchom chrześcjańskim upoważnienia do mianowania biskupów. Już z tej odpowiedzi można wyprowadzić wniosek, że Porcie chodziłoby, w razie zawarcia konkordatu, raczej o uzyskanie praw, niż o podjęcie się zobowiązań. Zresztą Porta, po postawie, jaką ona zachowywała w sprawie niedawnej secesji armiańsko-katolickiej, nie mogła liczyć na uprzejmość ze strony Rzymu. *(Nordd. A. Z.)*.

Szwajcarja.

* (Kwestja połączenia kantonów). Z Szwajcarji donoszą, że zastanawiają się tam obecnie nad kwestją połączenia na nowo Bazylei miasta z Bazyleją-kantonem, które stanowią na teraz dwa osobne kantony. Połączenie, tych dwóch kantonów w jeden, jest nietylko stosowne, lecz nawet niezbędne z powodu wspólnych interesów dotyczących przemysłu i dróg żelaznych. W razie przyjścia do skutku tego połączenia, miasto Bazyleja będzie siedliskiem rządu kantonalnego, Lienstal zaś siedliskiem sądu wyższego. Wiadomo, że rozdział tych kantonów nastąpił w roku 1833, na skutek silnego oporu, jaki stronnictwo patrycjuszów stawiało wnioskom gmin wiejskich, co do reformy konstytucji podług zasady wyborów zastosowanych do liczby ludności. *(Nordd. A. Z.)*

Ameryka.

* (Wojna brazylijsko-paragwajska.) Niejednokrotne zapewnienia dotychczasowe, pochodzące ze strony Brazylji, że wojna z Paragwajem została ukończoną, nie znajdowały dotąd wiary, lecz obecnie wydadzą się prawdopodobniejszemi, albowiem dodano teraz do wiadomości w tym względzie ten szczegół, że dyktator Lopez poległ. Wszelakoż czekać trzeba na potwierdzenie tej pogłoski. Ostatnie wiadomości ze źródła paragwajskiego donoszą przeciwnie o wielkiem powodzeniu, odniesionem przez dyktatora nad brazylijczykami. Wiadomo, że podczas odwrotu jego przez prowincję brazylijską Matto Grosso do Boliwji, posłano przeciw niemu dwa oddziały wojsk, dla odcięcia mu drogi. Z Buenos-Ayres donoszą, że jeden z tych oddziałów, dowodzony przez jenerała Camara, został napadnięty wśród białego dnia i rozproszony, przyczem cały jeden pułk miał być zniesiony. Jenerał Camara stracił oprócz tego wszystkie swoje konie. Wśród tych okoliczności udał się on pospiesznie napowrót do Assomption. *(Norrd. A. Z.)*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 3 (15) Kwietnia.

INSTYTUT LECZNICZY PRYWATNY

DLA CHORYCH SYFILITYCZNYCH I SKÓRNYCH,

D-rów Podowskiego i Kadlera,

ulica Mokotowska, Nr 1671,

przyjmuje chorych z tak zwanemi chorobami sekretnemi, jako też dotkniętych cierpieniami skóry, jak: liszajem, świerzbą, wypryskiem, i t. p. Opłata ta za utrzymanie, leczenie, kąpiele, etc., wynosi na dobę od rsr. 1 kop. 50 do rsr. 3 od osoby.

Ambulatorjum zakładowe, w którem chorzy przychodni z miasta, otrzymują pomoc lekarską, odbywa się codziennie do godziny 10-ej z rana i od 4-ej do 6-ej po południu, w mieszkaniu d-ra Kadlera, przy ulicy Nowo-Senatorskiej, pod Nr. 634*b*.

Tamże dowiedzieć się można o warunkach przyjęcia do zakładu.

Kalendarz.

W niedzielę, 5 (17) kwietnia, — **Zmartwychwstanie Chrystusa Pana**.—Słońce wsch. o godz. 5 min. 1; zach. o godz. 6 min. 59.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 3.°4 R.

Wczoraj.	o g. 7 z rana.	o g. 1 po poł.
Barometr w milimetrach	752.6	750.8
Termometr Reaumura	+ 3.8	+ 8.°8
Stan nieba	pochmurny.	pochmurny

Największe ciepło + 9,°9 R. Najmniejsze ciepło + 3,°8 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 6 cali 7.

* Wyjechał z Warszawy: jenerał-major *Lebediew*, do Grodna.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 1 (13) b. m., a mianowicie pod adresem: z używanemi markami: Ritter w Skierniewicach, Balie w Łodzi, Fodlewski w Złotkach, Szerszawski w Geordenbungu, Majewski w Petrokowie, Hubert w Kutnie, Rozenblum w Żarkach, Blumenfeldu w Moskwie, Majerhof w Zgierzu, Goldsteinu w Petrokowie, Bujarska w Siedlcach, Kanonik w Dąbrowicach, Pyszyński w Chinowie, Soboń w Woli Szuleckiej, Czaplińska w Sławnie, Landau w Mławie, Kazimierska w Łowiczu, Wartanc w Petersburgu, Mogiliańska w Dołgoliuwsku, Bujanowska w Woli Suwczyńskiej, Szylejk w Płungianach, banderoli sztuk 8, na których mało jest naklejonych marek, dwa listy bez oznaczenia miejsca, — listów miejskich sztuk 7, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 13 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 2 (14) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 40, wyzdrowiało 66, umarło 9, pozostało 1675 (mężczyzn 834, kobiet 841) z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 152, kobiet 129.

Ceny Targowe.

dnia 2 (14) Kwietnia 1870 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert rsr.	kop.	Korzec od — do rable sr. i kopiejki			
Pszenica	10	44	—	—	7	15
Żyto	6	56	3	80	4	10
Jęczmień	5	28	3	—	3	30
Owies	4	8	2	40	2	55
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	1	68	—	90	1	5

Pud siana od kop. 35 — $37\frac{1}{2}$. Pud słomy od kop. 25 — $27\frac{1}{2}$.

Dowozy: Pszenicy 52; Żyta 260; Jęczmienia 32; Owsa 46 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 3 (15) Kwietnia 1870 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	6	75
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	3	85
Frydrychsdory Pruskie		—		—
Pruski kurant za 100 tal.	—		—	—
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100.	—	—	89	25
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—		
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.	—	—	116	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	58	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—	—	38	25
„ „ „ bez kuponu	—	—		
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	94	25	93	92
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*).	94	25	93	92
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 *).	95	25	94	75
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.	—		100	33
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	76	51	76	18
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	40	—		
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—		86	50
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—			
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100	90	50	90	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	101	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	101	25
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	152	50	—	—
„ „ „ z 1866 rs. 100	151	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	110	—		—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	145	
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.	69	50		—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę	—		—	
Akcje Drogi Żel. War.-Bydg. za rs. 100.	73	—	72	
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	115	—	114	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	—		107	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	107	—		—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	120	90	120	75
„	„ „	k. t.	120	75	120	60
Wrocław	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	120	75	120	60
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	183	75		—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	29	8	28
Paryż.	300 Frank.	2 m.	99	—	98	70
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	99	60	99	45
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	75	98	50
„	„ „	k. t.	100		99	83
Moskwa	„ „	1 m.	99	33	99	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. $24\frac{4}{9}$.
* Wartość kuponu od List. Zast. nowych rs. 1 k. $55\frac{5}{9}$.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. $48\frac{8}{9}$.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt

z Berlina, d. 31 Marca (12 Kwietnia) 1870 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego.		$74\frac{1}{4}$
Weksle na Warszawę		74
„ Petersburg 3 tygodn.		$81\frac{5}{8}$
„ „ 3 miesięczny		$80\frac{3}{4}$
„ Londyn 3 „		$623\frac{7}{8}$
„ Paryż 2 „		$81\frac{1}{12}$
„ Hamburg 2 „		$150\frac{7}{8}$
„ Wieden 2 „		$81\frac{3}{4}$
4% Listy Zastawne		$69\frac{1}{2}$
4% „ Likwidacyjne.		$56\frac{1}{4}$
4% Obligacje Skarbowe		$69\frac{1}{2}$
5% Listy Zastawne Ruskie		84
5-ta Pożyczka Stieglitza		$66\frac{1}{2}$
5% „ Rus. Ang. z r. 1870		$83\frac{5}{8}$
5% 1e „ Premiowe „ 1864		$115\frac{1}{2}$
5% 2e „ „ „ 1866		114
Akcja dróg żelaznych Wielk. Towarz.		$91\frac{1}{2}$
„ „ „ Warsz.-Wiedeńskiej		56
„ „ „ „ Bydgoskiej		60
„ „ „ Fabryczno-Łodzkiej		81
Obligacje Dr. „ Warszawsko-Wiedeńskiej		$84\frac{7}{8}$
„ „ „ Terespolskiej		$81\frac{1}{2}$
Żyto w miejscu		$44\frac{3}{4}$
„ na dostawę		$44\frac{1}{4}$
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		123 60
„ Paryż		48 90
„ Hamburg		91 10
Akcje Banku Kredytowego		256 70
„ „ Anglo-Austr.		323 —
Pożyczka Narodowa		69 50
Lombardy		209 66
Losy z roku 1860		96 —
„ „ 1864		120 —
Z PARYŻA.		
Renta 3%		73 70
Renta Włoska		55 40
Akcje Kredytu Ruchomego		266 25
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		$94\frac{1}{8}$

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE.
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 2793. *Правительственная Коммисія Юстиціи.*

Применяясь къ 44 ст. Гражданскаго Уложенія объявляетъ: что рѣшеніемъ Калишскаго Гражданскаго Трибунала 9 (21) Декабря 1869 года, по иску Яна Кантаго Обржуда состоявшимся, отсутствующая жена его Маріянна Обржудъ урожденная Козеровская, признана пропавшею безъ вести.

Г. Варшава, 2 (14) Апрѣля 1870 года.
Начальникъ Отдѣленія, Пухальскій.

* * *

W zastosowaniu się do art. 44 K. C. P. podaje do wiadomości osób interesowanych, że Trybunał Cywilny w Kaliszu, wyrokiem z d. 9 (21) Grudnia 1869 r. na powództwo Jana Kantego Obrzud wydanym, zaginioną tegoż żonę Marjannę z Kozierowskich Obrzud uznał za znikłą.

Warszawa d. 2 (14) Kwietnia 1870 r.
Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. *2791. Syndyk Ostateczny masy upadłości Domu fabrycznugo A. et J. Librach w Ozorkowie.*

Wzyua uprzejmie wierzycieli powyższej masy, ażeby się zebrać zechcieli w dniu 22 Kwietnia (4 Maja) r. b. o godzinie 5-ej z południa w sali audjencjonalnej Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr. 549 przed W. Sędzią Komisarzem celem wysłuchania przedstawić się mającego przez Syndyka sprawozdania i odpowiednich wniosków.

Józef Poznański.

OTWARCIE SPADKÓW.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 2797. Rejent Kancelarji Ziemianskiej w Kaliszu.

Po śmierci: 1. Michaliny Prądzyńskiej co do sumy rs. 600 w dziale IV Nr. 12*b*. na dobrach Morawki część III z Okręgu Kaliskiego zapisanej; 2. Walentego Nadolińskiego co do współwłasności nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 177 położonej i co do współwłasności sum: *a)* rs. 135 i *b)* rs. 124 kop. 50 na nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 2 sytuowanej, w dziale IV ad 3 i 4 z warunkiem w dziale III ad 2, i *c)* rsr. 120 na nieruchomości pod Nr. 536 w Kaliszu położonej, w dziale IV Nr. 6; *d)* rs. 90, rs. 225, oraz 63 na nieruchomości w wsi Czaszkach pod Nr. 1 położonej, w dziale IV Nr. 1, 2, przez zastrzeżenie zapisanych; 3. Andrzeja Traugotta Hermana trzech imion Goerne, właściciela nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 365 i 514 położonych i wierzyciela sumy rsr. 5,000 na ostatniej nieruchomości pod Nr. 9 *a. i b.* w dziale IV przez zastrzeżenie miejsca hypotekowanej; 4. Abraama Bryczkowskiego co do sum: rsr. 6,000, rs. 3,000 i rsr. 210 na dobrach Piorunów z Okręgu Szadkowskiego w dziale IV Nr. 35. 36 z prawem wycięcia drzewa w dziale III Nr. 11 zamieszczonych; 5. Simona Deütscher współwłaściciela nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 40 położonej, otworzyły się spadki, do regulacji których, wyznaczony został termin na dzień 10 (22) Października 1870 r. przed czyniącym Rejentem i w jego kancelarji.

Kalisz d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1870 r.
1—2 Wilchelm Grabowski.

N. D. 143. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.

Po zgonie:

Karola Wojakowskiego, wierzyciela sum: a) rs. 350 pod Nr. 6, b) rs. 1,800 pod Nr. 7, c) rs. 300 pod Nr. 8, d) rs. 750 pod Nr. 9 działu IV, e) oraz właściciela prawa zastawu pod Nr. 3 w dziale III na dobrach Czartki małe lit. A. jak niemniej wierzycielu, f) rs. 791 kop. 41½ pod Nr. 15, i g) rs. 750 pod. Nr. 19 w dziale IV wykazu na dobrach Czartki małe lit. B, w okręgu Wartskim, mieszczących się, otworzył się spadek do uregulowania którego, termin na dzień 3 (15) Lipca 1870 r. przed sobą w Kaliszu wyzuaczam.

Zenon Łopuzski.

N. D. 120. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Radomskiej.

Po śmierci: 1. Kazimierza Łępickiego, właściciela dóbr Gierczyce Kościelne, z O-gu Sandomierskiego i wierzyciela sumy rsr. 2,500 na dobrach Stob ec pod Nr 3, a na dobrach Czernikow z Okręgu Opatowskiego pod Nr. 13 wykazu zapisanej; 2. Anieli Pączkowskiej co do sumy rsr. 2,250 pod Nr. 23 lit. c wykazu dóbr Trzykosy z Okręgu Staszowskiego. 3. Anny z Bielskich Żołądkowskiej, co do sumy rs. 2,250 pod Nr. 23 i 25 wykazu dóbr Niewierszyn, z Okręgu Opoczyńskiego, i 4. Ignacego Osławskiego, co do kaucji rs. 2,000 dla niego za Aleksandrem Wielobyckim zarządcą dóbr Mszadli i Ławecka, pod Nr. 5 wykazu dóbr Kadłub z Okręgu Radomskiego zapisanej, otworzyły się spadki, do regulacji których wyznaczam termin na dzień 6 (18) Lipca 1870 r.

Radom d. 1 (13) Stycznia 1870 r.
1—2 J. N. Zengteller.

N. D. *2799. Pisarz Sądu Pokoju w Wieluniu.*

Przez śmierć:

1. Józefa Ruszkowskiego współwłaściciela nieruchomości w mieście Wieluniu pod Nr. pol. 56 dawniej, 176 nateraz położonej.
2. Marcina Burchacińskiego wierzyciela sumy rs. 600 w dziale IV ad Nr 8 na powyż wymienionej nieruchomości zabezpieczonej.
3. Aleksandra Olszakowskiego właściciela nieruchomości w mieście Wieluniu pod Nr. pol. 8 położonej.
4. Józefa Psarskiego wierzyciela sumy złp. 2,000 ad Nr. 1.
5. Edwarda Selle wierzyciela sumy ad Nr. 2 złp. 9,000 i ad Nr. 2 *bb*. złp. 9,000 w dziale 4 na nieruchomości Młyn Papiernia zwanej, w teritorjum dóbr Kochlów położonej. otworzył się spadek, do uregulowania którego termin na dzień 10 (22) Października 1870 r. wyznacza się.

Wieluń d. 19 (31) Marca 1870 r.
1—2 Dębski.

N. D. 2298. Pisarz Sądu Pokoju w Sejnach.

Po śmierci Józefa i Wiktorji z Łuniewskich małżonków Bohdanowiczów właścicieli hypotecznych nieruchomości w mieście Sejnach pod Nr, 98 położonej, otworzył się spadek do uregulowania którego, termin prekluzyjny na dzień 13 (25) Października r. b w kancelarji mej wyznaczam.

Sejny d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r.
1—2 J Wierzbicki.

REGULACJE HYPOTECZNE.
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. *2781. Sąd Pokoju w Petrokowie.*

Z powodu żędanej regulacji nowej hypoteki:

1. Ogrodu czyli placu przy Kolei Żelaznej i ulicy Bykowskie Przedmieście, dawniej Toruńską zwanej, w mieście Gubernjalnem Petrokowie położonej, do Juljanny z Lewandowskich 1º voto Feder, 2º Golakowskiej należeć mającej.

Zawiadamia interesentów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym, dnia 4 (16) Lipca roku bież.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie do tego umocowanych zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawne, prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie powyższym podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa hypotecznego z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów, na karę od rs. 1 k. 50 do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa, utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi dnia 6 (18) Lipca roku bież. i od tegoż dnia czas do odwołania się upływać zacznie.

Interesanci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszeniu jej przytomnemi być winni.

Petrokow d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1870 r.
Podsędek, Holubski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 2260. *Горный Департаментъ въ Царствѣ Польскомъ.*

Извѣщаетъ, что назначается въ оптовую продажу съ торговъ 100,000 пудовъ цинка въ плитахъ изъ цинковыхъ заводовъ Домброва, состоящихъ въ Западномъ Горномъ Округѣ, Петроковской Губерніи, Бендинскаго Уѣзда, начиная (in plus) съ цѣны два рубля сорокъ семь съ четвертью копѣекъ (2 р. с. 47¼ к.) за пудъ.

Торги будутъ производиться въ Варшавѣ въ залѣ общаго присутствія Горнаго Департамента 1 (13) Мая 1870 г. въ 12 часовъ полудня, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, которыя должны быть писаны на русскомъ или нѣмецкомъ языкѣ, и представлены на гербовой бумагѣ 70 коп. достоинства по слѣдующей формѣ:

Вслѣдствіе извѣщенія Горнаго Департамента Царства Польскаго отъ 16 (28) Марта с. г. за № 402, симъ объявляю, что я желаю купить сто тысячъ пудовъ цинка въ плитахъ, изъ цинковыхъ заводовъ Домброва Западнаго Горнаго Округа, предлагая за каждый пудъ по . . р. . . к. (прописью), и соглашаюсь на всѣ обязательства изложенныя въ условіяхъ къ торгамъ, которыя мнѣ извѣстны.

Квитанцію (такаго то) казначейства или Банка, на представленные мною въ залогъ наличными деньгами 24,725 рублей и на торговыя издержки 200 руб. при семъ прилагаю, съ тѣмъ, что если торги за мною несостоятся, то деньги эти будутъ мнѣ возвращены.

Постоянное мѣсто жительства моего въ N (если же въ Варшавѣ, то прописать N. дома).

Писано въ N. такаго то числа, мѣсяца, 1870 года.

(Подписать четко имя и фамилію).

Каждое объявленіе должно быть запечатано сургучемъ, адресовано: „Завѣдывающему Горнымъ Департаментомъ въ Варшавѣ, объявленіе на покупку 100,000 пудовъ цинка" и представлено въ общемъ присутствіи Департамента 1 (13) Мая с. г. до начатія торговъ.

Объявленіе, къ которому не приложено удостовѣреніе казначейства или Банка о представленіи установленнаго торговыми условіями количества залога 24,725 руб. и на торговыя издержки 200 руб. считается недѣйствительнымъ.

Лице за коимъ торги состоятся обязано купленный имъ цинкъ, принимать партіями не менѣе тысячи пудовъ въ одинъ разъ, послѣ предварительной за него уплаты прилагающихся денегъ въ Петроковское Губернское Казначейство, или въ касу спеціальнаго сборщика въ Домбровѣ, а за все количество 100,000 п. уплатить и взять цинкъ не позже какъ въ теченіи шести мѣсяцевъ, считая со дня извѣщенія его объ утвержденіи за нимъ торговъ.

Прочія условія можно видѣть ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, въ Канцеляріи Горнаго Департамента въ Варшавѣ или въ Управленіи Начальника Горныхъ Заводовъ Западнаго Округа въ Домбровѣ.

* * *

Wydział Górnictwa obwieszcza, że wystawia na sprzedaż przez licytację hurtem 100,000 pudów cynku w taflach z hut cynkowych Dąbrowa, położonych w Okręgu Górniczym Zachodnim, Guberąji Petrokowskiej, Powiecie Bendińskim, zaczynając in plus od ceny rubli dwa kopiejek czterdzieści siedm i jedna czwarta (rs. 2 kop 47¼) za pud.

Licytacja odbywać się będzie w Warszawie w sali posiedzeń Wydziału Górnictwa dnia 1 (13) Maja 1870 r. o godzinie 12-ej w południe przez opieczętowane deklaracje, które mają być pisane po rusku albo po niemiecku i winny być podane na papierze stemplowym ceny 70 kop. podług następującego wzoru:

„W skutek ogłoszenia Wydziału Górnictwa z dnia 16 (28) Marca roku bież. Nr. 402, podaję niniejszą deklarację, że życzę sobie kupić 100,000 pudów cynku w taflach z hut cynkowych Dąbrowa w Okręgu Zachodnim Górniczym, ofiarując za każdy pud cenę rsr. . . . kop. . . . (wypisać literami) i poddając się wszelkim zastrzeżeniom, warunkami licytacyjnemi wskazanym, które są mi wiadome.

Pokwitowanie Kasy albo Banku na złożoną przezemnie kaucję gotowizną rs. 24,725 i na koszta licytacyjne rsr. 200 dołączam przy niniejszem, z nadmienieniem, że takowe w razie nieutrzymania się na licytacji, winny mi być zwrócone.

Stałe moje zamieszkanie w N. (a jeżeli w Warszawie to wymienić Nr. domu).

Pisałem w N. dnia . . . miesiąca . . . . 1870 roku."

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Każda deklaracja winna być zapieczętowana lakiem i mieć adres:, do Zarządzającego Wydziałem Górnictwa w Warszawie, deklaracja na kupno cynku pudów 100,000" i przedstawiona na posiedzeniu Wydziału Górnictwa, w dniu 1 (13) Maja r. b. przed rozpoczęciem licytacji.

Deklaracja, do której nie będzie dołączony dowód Kasy albo Banku na złożenie ustanowionej warunkami licytacyjnemi kaucji w ilości rs. 24,725 i na koszta licytacyjne rsr. 200 uznaną będzie za nieważną.

Utrzymujący się przy licytacji, obowiązany jest zakupiony przez niego cynk przyjmować partjami najmniej po tysiąc pudów na raz jeden, za poprzedniem zapłaceniem, przypadającej należności w Kasie Gubernjalnej Petrokowskiej, albo w Kasie Specjalnego Poborcy w Dąbrowie, całą zaś ilość 100,000 pudów, ma zabrać najpóźniej w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od daty zawiadomienia go o zatwierdzeniu licytacji.

Inne warunki można przejrzeć codziennie z wyłączeniem dni świątecznych i galowych, w Kancelarji Wydziału Górnictwa w Warszawie, jako też u Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego w Dąbrowie

Г. Варшава, 16 (28) Марта 1870 года.
Завѣдывающій Департаментомъ,
Антиповъ.
Начальникъ Отдѣленія, Козарскій.
за Правителя Канцеляріи,
3—3 Забоклицкій.

N. D. 2787. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Bazylego Onupryenko Radcy Dworu w Warszawie pod Nr. 1142 lit. *D.* zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ludwika Zegrzdy Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1765 przy ulicy S-to Jerskiej zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,500, z większego kapitału rs. 7,000 pochodzącej, z procentem, a mianowicie od całego kapitału rs. 7,000 od dnia 4 Lutego n. s. 1866 roku do dnia 1 Lipca n. s. 1867 r. obliczyć się mającym, zaś od kapitału rs. 2,500 od dnia 1 Lipca n. s. 1867 r. do chwili zapłaty obliczyć się mającym i kosztów od Karola-Marcina 2ch imion Biernackiego obywatela hypotecznego, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2744 położonej tamże zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego, oraz od Juljanny z Biernackich po Auguście-Jakóbie pozostałej wdowy, mieniącej się być właścicielką powyższej nieruchomości Nr. 2744 i w tejże mieszkającej, protokółem Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 25 Kwietnia (7 Maja) 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 2744 przy ulicy Wiślanej i Gęstej w Urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkułu XI w gminie tegoż Cyrkułu i Magistratu miasta Warszawy, w cyrkule administracyjnym XI w jurisdykcji Sądu Pokoju wydziału II w Warszawie, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się rocznie rs. 15, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Karola-Marcina dwóch imion Biernackiego jak wyżej powiedziano Juljanny Jahrke należąca, w dzierżawnem posiadaniu Michała Mieczkowskiego na lat trzy od dnia 1 Stycznia n. s. 1867 roku za rs. 400 rocznie i opłatę podatków za kontraktem urzędowym przed Michałem Przysieckim Rejentem w dniu 27 Grudnia 1866 r. (8 Stycznia 1867 r.) zawartym zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Sciana z cegły palonej masiv murowana, mająca u dołu dziur na okienka piwniczne obecnie cegłą zamurowanych 14, w parterze dziur na okna z futrami cegłą paloną zamurowanych 14, ściana ta przeznaczona na budowę domu frontowego, deskami nakryta, obecnie za parkan służąca.
2. Domek dla stróża z drzewa gontami kryty, komin z cegły palonej murowany mający.
3. Śmietnik z drzewa.
4. Zabudowanie z drzewa deskami kryte, na skład drzewa i porządków gospodarskich przeznaczone.
5. Ściana z cegły palonej masiv murowana parterowa.
6. Oficyna z cegły palonej masiv murowana o suterynach, parterze, pierwszem i drugiem piętrze, blachą żelazną kryta, dwa kominy murowane mająca.
7. Ściana z cegły palonej masiv murowana, do nowej budowli przygotowana.
8. Szopa z drzewa deskami kryta.
9. Oficyna z cegły palonej masiv murowana o suterynach, parterze, pierwszem i drugiem piętrze blachą żelazną kryta, dwa kominy murowane mająca.
10. Oficyna z cegły palonej masiv murowana o piwnicach, parterze, pierwszem, drugiem i trzeciem piętrze, blachą żelazną kryta, komin murowany mająca.
11. Zabudowanie z cegły palonej masiv murowane, przygotowane pod budowę domu, mające wymurowaną ścianę na pierwsze piętro, blachą żelazną kryte, trzy kominy murowane mające.
12. Studnia drzewem cembrowana z pompą i korbą drewnianą.
13. Podwórze w mniejszej połowie kamieniami polnemi wybrukowane.

W nieruchomości tej oprócz Julianny Jahrke zajmującej w oficynie pod Nr. 6 opisanej lokal na parterze, z dwóch pokoi przedpokoju i kuchni składający się i utrzymującej a raczej prowadzącej w stuerynach tej oficyny fabryki białoskórniczą, do której to fabryki należą przedmioty po szczególe w akcie zajęcie wymienione; mieszczą się jeszcze lokatorowie w liczbie dziewięciu z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w ak-

cie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ludwika Zegrzdy, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Sliżewskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu Pisarza Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 23 Maja (4 Czerwca) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyższej nieruchomości w Warszawie dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie wmiejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 6 (18) Sierpnia 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ludwik Zegrzda Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 7 (19) Czerwca 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 7 (19) Czerwca 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych powyższej nieruchomości, Trybunał wyrokiem daty 3 (15) Września r. b. termin do przygotowawczego przysądzenia takowej na dzień 23 Września (5 Października) r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,000, jaką popierający sprzedaż podaje, a w ostatecznem terminie od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleść się mianego.

Warszawa d. 6 (18) Września 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym dnia 23 Września (5 Października) 1868 roku, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem tejże daty oddalając akcję Juljanny Jahrke o unieważnienie subhastacji wymienioną, poświadczył odbycie przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Warszawskiej Nr. 2744 i nieruchomość tę Ludwikowi Zegrzda Adwokatowi, *Obrońcy* Bazylego Onupryenko przedaż popierającego za sumę rsr. 5,000 tymczasowo przysądził, jak niemniej termin do ostatecznego przysądzenia tejże nieruchomości Nr. 2744 na dzień 13 (25) Listopada 1868 r. wyznaczył.

Termin ten wszakże z powodu założonej apelacji od powyższego wyroku Trybunału, następnie podanej skargi do Senatu nie przyszedł do skutku. Następnie po oddaleniu sporów wyrokiem Rządzącego Senatu z dnia 9 (21) Marca 1870 r. Aleksander Onupryenko, który w skutek cesji urzędowej przed Rejentem Dziewulskim w dniu 21 Marca (2 Kwietnia) 1869 r., zeznanej, wszedł w prawa Bazylego Onupryenko, pozyskał na ilację wyrok Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 1 (13) Kwietnia 1870 roku, termin do ostatacznego przysądzenia nieruchomości Warszawskiej Nr. 2744 na dzień 18 (30) Maja 1870 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego wyznaczający.

Licytacja w tym terminie rozpocznie się od sumy rs. 9,035 jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Vadium w ilości rs. 2,000 złożyć należy.

Warszawa d. 1 (13) Kwietnia 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 2786. Podpisany Patron w mieście Łomży zamieszkały, działający w imieniu i na rzecz Michała Długoborskiego ogłasza, iż wyrokiem Trybunału w Łomży z dnia 20 Listopada (2 Grudnia) 1867 r. przeciwko Karolowi Niecikowskiemu w mieście Łomży zamieszkałemu, mającemu za ustanowionego Obrońcę Patrona Biernackiego zapadłym, nakazanym został podział nieruchomości w mieście Łomży, przy ulicy Dwornej pod Nrem policyjnym 364 położonej, a N-rem hypotecznym 261 oznaczonej. Po uznaniu przez biegłych niemożności podziału tej nieruchomości w naturze, po oszacowaniu onej, oraz po zatwierdzeniu oszacowania, nakazaną została sprzedaż tej nieruchomości przez publiczną licytacją przed W. Rutkowskim delegowanym Sędzią Trybunału. A następnie po odbyciu pierwszej publikacji warunków, termin do przygotowawczego przysądzenia tejże nieruchomości, wyznaczony został na audjencji Trybunału w Łomży na dzień 20 Kwietnia (2 Maja) r. b. 1870 na godzinę 10 z rana.

Nieruchomość ta składa się:

1. Z domu głównego mieszkalnego murowanego z cegły, o parterze i mieszkaniach na poddaszu z piwnicami, oraz oficyn i dalszych zabudowań i placu pod temiż zabudowaniami.

2. Z ogrodu warzywnego.

3. Z dwóch łąk w ograniczeniu miasta Łomży położonych, które to nieruchomości są bliżej w relacji biegłych opisane i wyszczególnione.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 3,866 kop. 93.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą, w biurze Pisarza Trybunału w Łomży i u podpisanego Patrona.

Łomża dnia 15 (27) Marca 1870 roku.
Sankowski, Patron.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.
ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 2804. Do dzisiejszego Numeru Dziennika Warszawskiego dołącza się **TABELA** wygranych trzeciej klasy 114-ej Loterji Klasycznej.

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

Dalszy ciąg obwieszczeń w Dodatku.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 2617. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 25, Postanowienia b. Rady Administracyjnej z d. 27 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową drugą czyli ostateczną od zniżonego szacunku z powodu spełznięcia sprzedaży pierwszej dla braku licytantów, a to przez licytacje publiczne, które odbywać się będą w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr: 487 w Kancelarjach Rejentów niżej wyrażonych:

1. Nowa-Wola, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Nowa-Wola, do których należą: folwark i wieś tegoż nazwiska, folwark i wieś Ludwigsrot czyli Józefosław, folwark i wieś Nowa Iwiczna, folwark i wieś Stara Iwiczna, kolonja Swiniary i osada Orężno, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu, Powiecie i Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 725 kop. 1, vadium do licytacji w gotowiźnie rsr. 1,180, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 3,904 kop 6½, termin sprzedaży dnia 2 (14) Maja 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Dziewulskim Aleksandrem.

2. Jezierzany, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Jezierzany, do których należą wsie Rembiertów, Rembiertówka, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Błońskim, Powiecie Grójeckim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,791 kop. 17½, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 8,875 kop. 61½, termin sprzedaży d. 19 (31) Maja 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Jasińskim Stanisławem.

Objaśnienie.

1. W miejsce vadium oznaczonego w gotowiźnie, dozwala się składanie na vadium listów zastawnych i listów likwidacyjnych z bieżącemi kuponami, w ilości, którаby przedstawiała równą wartość sumy vadialnej w gotowiźnie obliczeną, tymczasowo, podług otrzymania ceny giełdowej z zastrzeżeniem stanowczego obrachowania, podług ceny za jaką listy przez Dyrekcją Szczegółową w miejscu sprzedane zostaną.

2. Pożyczka Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w dacie sprzedaży po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia.

a) Z dóbr Nowa-Wola, w ilości rsr. 2,724 kop. 6½.

b) Z dóbr Jezierzany, w ilości rs. 6,175 kop. 61½; i w takiej ilości ma prawo nowonabywca potrącić z postąpionego szacunku

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach wyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana. w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej. Gdyby zas Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biórze Dyrekcji Szczegółowej.

Uwaga. Jeżeli nikt w terminie sprzedaży z chęcią kupna się nie zgłosi, dobra przysądzone będą na własność Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu.

Warszawa d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1870 r.

za Prezesa, Ewaryst Mejer.

p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 1873. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Suwałkach.

Na zasadzie Art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. upoważnienia przez Dyrekcję Szczegółową udzielonego uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Tykocin z realnościami jakie wykaz hypoteczny obejmuje, tudzież ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, położone w Powiecie Mazowieckim Gubernji Łomżyńskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, w sumie rsr. 18,902 wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 2 (14) Października 1870 r. poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji Hypotecznej Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Dominika Sadowiskiego, w mieście Łomży przed tymże Rejentem lub innym którуby go zastępował.

Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rs. 29,000 w gotowiźnie, lub listach zastawnych z właściwemi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 195,493.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biórze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostatnia sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi.

Suwałki d. 27 Lutego (12 Marca) 1870 r.

Prezes, Sobolewski.

Pisarz, Swiętosławski.

N. D. 2772. *Администрація Табачнаго Дохода въ Царствѣ Польскомъ.*

Объявляется ко всеобщему свѣдѣнію, что 16 (28) числа Апрѣля с. г. въ 11 часовъ утра, будутъ производиться торги въ Управленіи Администраціи Табачнаго Дохода, въ гор. Варшавѣ улица Лешно подъ № 706, на продажу за наличныя деньги, конфискованныхъ табачныхъ матеріаловъ.

* * *

Administracja Rządowa Dochodu Tabacznego.

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 16 (28) Kwietnia r. b. o godzinie 11 z rana, odbędzie się w biurze Administracji przy ulicy Leszno pod Nr. 706, licytacja na sprzedaż za gotowe pieniądze skonfiskowanych objektów tabacznych.

Г. Варшава, Апрѣля 2 Марта 1870 г.

Завѣдывающій Администраціею, Витковскій.

N. D. 2769. *Замостскій Уѣздный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.*

Согласно предписанію Главнаго Попечительнаго Совѣта благотворительныхъ заведеніи отъ 24 Февраля (8 Марта) сего 1870 г. за N. 5613, основанному на рѣшенію г. Члена Завѣдывающаго дѣлами Учредительнаго Комитета, состоящемуся отъ 3-го Января 1870 г. симъ объявляется къ всѣобщему свѣдѣнію, что 11 (23) Мая сего 1870 г., начиная съ 12 чисовъ утра до 4 часовъ вечера, въ канцеляріи Замостскаго Уѣзднаго Совѣта благотворительныхъ заведеніи, въ городѣ Замостье, будутъ производиться аукціонные торги на продажу 237 морговъ и 80 прентовъ земли и луговъ въ Люблинской Губерніи, Яновскомъ Уѣздѣ, въ посадѣ Уржендовѣ положенныхъ, убѣжищному дому къ содержанію старцевъ и калекъ въ тойже посадѣ, принадлежащихъ, отъ суммы 4,012 руб. сереб. 50 к. сер. Торги эти будутъ производиться изустно; но дозваляется неявившимся на торги лицамъ, представить въ Замостскій Уѣздный Попечительный Совѣтъ до 12 часовъ утра, выше назначеннаго дня для торговъ, объявленія въ запечатанныхъ конвертахъ, на гербовой бумагѣ, по прилагаемой у сего формѣ, безъ подчистокъ и подскробокъ; каковыя объявленія будутъ вскрыты до окончанія изустныхъ торговъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны предварительно представить вадіяльные залоги въ 401 р. с. 25 к. с., равняющійся $^1/_{10}$ части назначенной для торговъ суммы въ касу Замостскаго Уѣзднаго Попечительнаро Совѣта благотворительныхъ заведеніи. При объявленіяхъ же въ запечатанныхъ конвертахъ приложить казначейскіе квитанціи, на вносъ таковыхъ залоговъ.

Подробныя условія для сей продажи, можно видѣть въ канцеляріи Замостскаго Уѣзднаго Попечительнаго Совѣта въ присутствующіе время.

Г. Замостье, 26 Марта 1870 года.

за Предсѣдателя Совѣта,

Членъ, Надворный Совѣтникъ.

1—3 Колосовскій.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Замостскаго Уѣзднаго Попечительнаго Совѣта благотворительныхъ заведеніи отъ . . . . . за N. . . . о имѣющихъ производиться торгахъ на продажу 237 морговъ и 80 прентовъ земли и луговъ, принадлажащихъ къ убѣжищному дому къ содержанію старцевъ и калекъ въ посадѣ Уржендовѣ, симъ объявляю, что обязуюсь купить таковыя земли за сумму (писать сумму прописью и цифрами) съ соблюденіемъ всѣхъ установленныхъ для этой продажи условій. На представленный временный залогъ въ суммѣ (писать сумму прописью и цифрами) прилагаю квитанцію (такаго то казначейства). Настоящее объявленіе писано (таковаго то года и числа). Подписать четко имя и прозваніе; проживаю (указать мѣсто жительства).

N. D. 2765. *Начальникъ Сохачевскаго Уѣзда.*

На основаніи предписанія Варшавской Казенной Палаты отъ 27 Марта с. г. за N. 7565, симъ объявляется, что на усадьбѣ лѣсной Грабина въ зданіи Кампиноскаго Лѣснаго Управленія съ 23 Апрѣля (5 Мая) съ 9 часовъ утра будутъ производиться публичныя изустны торги, на продажу движимаго имущества б. Лѣсничьяго Кампиовскаго Лѣсничества въ счетъ растраченныхъ имъ казенныхъ суммъ.

Предположенное къ продажѣ имущество составляютъ слѣдующія предметы:

1. Бѣлье и гардероба.
2. Мебель и хозяйственныя домашнія принадлежности.
3. Живый инвентарь.
4. Мертвый инвентарь относящійся къ сельскому хозяйству и
5. Продовольственныя припасы натурою.

Всѣ упомянутыя предметы, оцѣнены экспертами въ 1,683 руб. 54 коп. сер.

Всякій желающій участвовать въ торгахъ обязанъ явиться къ означенному числу на мѣсто производства оныхъ.

Подробная опись имуществу долженствующемуся продать съ торговъ можетъ быть разсмотрѣна въ часы службы въ канцеляріи Сохачевскаго Уѣзднаго Управленія въ г. Сохачевѣ за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Сохачевъ, 31 Марта 1870 года.

1—3 Начальникъ Уѣзда, Маіоръ, (. . . . . .).

N. D. 2324. *Кольское Уѣздное Управленіе.*

Доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что на основаніи предписанія Калишскаго Губернскаго Правленія отъ 27 Февраля 1870 г. за № 1139 въ присутствіи сего Управленія въ 11 часовъ утра, числа 30 Апрѣля (12 Мая) 1870 года, будутъ производиться торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ деклараціи по ниже показанной формѣ, на подрядъ постройки и ремонтировки шоссейныхъ 2-го разряда дорогъ по Кольскому Уѣзду въ 1870 году.

Торги начнутся отъ смѣтной суммы 6,621 р. 46½ к. с. соискатели обязаны представить квитанцію какаго либо казначейства на представленный ими залогъ въ количествѣ 1,325 р. т. е. ⅕ часть смѣтной суммы и свидѣтельство о состоятельности ихъ изданное надлежащею властію; лицамъ не состоявшимся при торгахъ залогъ будетъ возвращенъ.

Г. Коло, 14 Марта 1870 года.

3—3 Начальникъ Уѣзда, (. . . . . .).

Форма деклараціи.

Вслѣдствіе объявленія Кольскаго Уѣзднаго Управленія отъ 14 Марта 1870 г. за N. представляя квитанцію N. казначейства на представленный мною залогъ въ количествѣ 1,325 рублей и свидѣтельство о состоятельности моей, симъ объявляю, что подрядъ постройки и ремонтировки шоссейныхъ 2-го разряда дорогъ въ Кольскомъ Уѣздѣ въ текущемъ 1870 году я исполню за сумму N. рублей прописью N. рублей, въ точномъ примѣненіи къ утвержденнымъ смѣтамъ и торговымъ кондиціямъ, которыи мнѣ въ полнѣ извѣстны.

Писалъ въ N., числа N., д. N., мца, 1870 г (Подписать четко имя и фамилію).

N. D. 2354. *Олькушское Уѣздное Управленіе.*

На основаніи Указа изъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленія отъ 3 Марта с. г. за № 920, поставляется во всеобщее свѣдѣніе, что 27 Апрѣля (9 Мая) с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться публичные торги посредствомъ опечатанныхъ объявленій на принятіе съ подряда работъ по ремонту въ 1870 г. шоссейныхъ дорогъ въ Олькушскомъ Уѣздѣ, а именно: Пилицко-Заверовской отъ суммы 2,589 руб. 50 к. с., Олькушско-Вольбромской отъ суммы 1,369 р. 87½ к. с., Вольбромско-Пилицкой отъ суммы 1,277 р. 52½ к. с., Щекопинско-Козегловской въ предѣлахъ Олькушскаго Уѣзда, отъ суммы 500 р. 76 к. с. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны при каждомъ объявленіи представить въ видѣ залога сумму равняющуюся $^1/_{10}$ части смѣтной суммы, и въ случаѣ удержанія на торгахъ пополнить таковой до ⅕ части заявленной на торгахъ суммы, и также купеческое свидѣтельство 2-й гильдіи по мѣстности 5-го класса (кромѣ подряда на ремонтъ Щекоцинско-Козегловской дороги могущаго быть исполненымъ по свидѣтельству на мелочный торгъ) или обязательство къ выкупу таковыхъ въ случаѣ оставленія за собою подряда. Предварительныя торговыя условія могутъ быть разсматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи во всякое время кромѣ табельныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Олькушъ, 15 Марта 1870 года.

3—3 и д. Уѣзднаго Управленія, (. . . . . .)

N. D. 2519 *Ласкѣ Уѣздное Управленіе.*

Согласно предписанію Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 21 Марта с. г. за № 2166 поставляетъ во всеобщую извѣстность, что 27 Апрѣля (9 Мая) с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться въ Ласкомъ Уѣздномъ Управленіи публичные торги посредствомъ запечатанныхъ заявленіи на постройку 2-хъ верстъ Шадковско-Лодзинской шоссейной дороги а равно на ремонтировку той же дороги, начиная съ суммы 2,548 руб. 10 коп. исчисленной по смѣтамъ утвержденнымъ Губернскимъ Правленіемъ, на уступку (in minus).

Желающіе затѣмъ принять на себя сказанный подрядъ обязываются представить въ Уѣздное Управаленіе, запечатанное заявленіе написанное на гербовой бумагѣ 30-копѣечнаго достоинства, по ниже указанной формѣ, неподчищенное, неперечеркнутое, ни же въ чемъ либо исправленное. съ надписью: „Заявленіе на постройку 2-хъ верстъ Шадковско-Лодзинской шоссейной дороги, равно на ремонтировку той же дороги". Къ заявленію должна быть приложена касовая квитанція во внесеніи временнаго залога въ суммѣ 255 рублей, равно должно быть представлено торговое свидѣтельство на право принимать подряды.

Смѣты и торговыя кондиціи могутъ быть пересмотрѣны въ Уѣздномъ Управленіи въ служебные часы, за исключеніемъ торжественныхъ и праздничныхъ дней. Заявленія представляемыя по истеченіи выше прописаннаго числа и часа не будутъ приняты; написанныя же не по формѣ ниже указанной, будутъ признаны не дѣйствительными.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе оповѣщенія Ласкаго Уѣзднаго Управленія отъ 23 Марта с. г. за № 62, обязываюсь исполнить постройку 2-хъ верстъ Шадковско-Лодзинской шоссейной дороги а равно ремонтировку той же шоссе за сумму . . . . руб. сер. (прописать цифрами и штрифтомъ). принимая на себя всѣ условія изложенныя въ прочитанныхъ и подписанныхъ мною торговыхъ кондиціяхъ. Къ сему заявленію прилагаю квитанцію касы N. на внесенный залогъ въ суммѣ 255 руб., которую въ случаѣ неустойки на торгахъ, самъ получу или же прошу выслать ко мнѣ въ N. чрезъ почтовую станцію N.). Постоянно жительствую въ N. въ близи почтовой станціи N.).

Писано мною въ N., года . . . . мца . . . . числа.

(Подписать четко имя и фамилію).

Г. Ласкъ, 23 Марта 1870 года.

3—3 Начальникъ Уѣзда, Домбровскій.

N. D. 2558. *Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній Бѣльскаго Уѣзда.*

Симъ извѣщаетъ въ всѣобщее свѣдѣніе, что Институцкій фольварокъ Мокраны въ Константиновскимъ Уѣздѣ Сѣдлецкой Губерніи расположенный, составляющій собственность Бѣльской Градской Св. Карла Боромеа Больницы, отданъ будетъ въ 12-лѣтнѣе арендное содержаніе тому лицу, которое болѣе всѣхъ соискателей поступитъ арендную плату съ 20 Мая (1 Іюня) 1870 г.; а какъ имѣніе это составляетъ собственность Института, по этому отъ всѣхъ казенныхъ податей и повинностей освобожено. Срокъ до торговъ назначенъ на 28 Апрѣля (10 Мая) с. г. въ 10 часовъ утра. Торги начнутся отъ суммы 1,270 руб. 89 коп. сер. Желающіе принять участье въ сихъ торгахъ обязаны представить въ Попечительный Совѣтъ въ г. Бѣлѣ vadium въ количествѣ 200 руб. сер Торговыя условія объ отдачѣ въ аренду сего имѣнія могутъ быть разсмотрываемы въ канцеляріи Уѣзднаго Попечительнаго Совѣта во всякое время за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Бѣла, 25 Марта (6 Апрѣля) 1870 г.

за Предсѣдателя Совѣта,

1—3 Кобылецкій.

N. D. 2709. *Бургомистръ Города Цѣхановцѣ.*

Симъ объявляетъ, что житель здѣшнаго города Мощко Носымовичъ Ясколка, намѣренъ переселиться въ Гродненскую Губернію, посему лица имѣющія къ нему какія либо претензіи, должны въ теченіи 30 дней со дня припечатанія сего объявленія, объявить мнѣ о таковыхъ.

г. Цѣхановецъ, Марта 21 дня 1870 г.

2—3 Бургомистръ, Пташинскій.

N. D. 2711. *Новогеоргіевская Военно-Исправительная Рота.*

ПОДРОБНЫЙ ПРЕЙСЪ-КУРАНТЪ

изделіямъ производившимся арестантами Новогеоргіевской Военно-Исправительной Роты.

Наименованіе издѣлій по мастерствамъ	Цѣна издѣлію серебромъ съ ротнаго матеріала		Цѣна за одну работу съ матеріала заказщиковъ	
	руб.	коп.	руб.	коп.
Мастерство сапожное.				
Длинныя форменнъя сапоги Гамбургскаго товара	12	—	1	—
„ Опойковыя форменныя сапоги	7	50	1	—
„ Черныя юфтовыя форменныя сапоги	6	50	1	—
Опойковыя обыкновенныя	4	20	—	45
Головки Гамбургскаго товара	2	85	—	45
„ Опойковаго товара	2	50	—	35
Солдатскія длинныя сапоги съ приборомъ изъ ротнаго матеріала безъ товара	—	—	—	45
Камашки	3	50	—	45
Колоши низкія опойковыя безъ машинокъ	2	50	—	45
Выростковыя	2	30	—	45
Высокія опойковыя колоши на мѣхѣ, смушкѣ	5		—	45
„ на фланели	3	50	—	45
„ на сукнѣ	3	50	—	45
„ выростковыя калоши на мѣху смушкѣ	4	50	—	45
„ на фланели	3	30	—	45
„ на сукнѣ	3	30	—	45
Опойковыя дѣтскія сапоги отъ 3 до 7 лѣтняго возраста	2	—	—	30
Съ 7 до 14-лѣтняго возраста	4	—	—	45
Выростковыя дѣтскія сапоги отъ 3 до 7 лѣтняго возраста	1	50	—	20
Съ 7 до 14-лѣтняго возраста	3	—	—	40
За подкидку подметокъ къ сапогамъ	—	37½	—	7
Сдѣланіе новыхъ подборовъ	—	25	—	7
Союзки сапогъ простой кожи	—	20	—	7
Мастерство башмачное.				
Полусапожки женскія простой кожи	1	20	—	25
Саковыя	1	35	—	25
Прюнелевыя	1	50	—	25
Башмаки или тюфли простаго товара	—	60	—	20
Дамскія обыкновенныя колоши опойковыя	1	50	—	30
Починка башмаковъ.				
Подкидка подметковъ	—	25	—	10
Новыя подборы	—	7	—	3
Дѣтскія башмачки простой кожи	—	40	—	10
Прюнелевыя	—	50	—	15
Саковыя	—	45	—	10
Мастерство портное съ матеріаломъ для шитья.				
Офицерское драповое пальто лѣтнѣе	—	—	1	50
Мундиръ безъ шитья	—	—	2	—
Шаровары	—	—	—	50
Желетъ	—	—	—	50
Штатское пальто	—	—	1	20
„ сертукъ	—	—	2	—
Штатскіе желетъ	—	—	—	50
„ шаровары	—	—	—	50
Солдатскаго пальта	—	—	—	40
Толстаго мундира	—	—	—	30
„ шароваръ	—	—	—	15
Тонкаго мундира солдатскаго	—	—	—	80
„ „ шароваръ	—	—	—	20
„ „ желета	—	—	—	20
Гуртовая же солдатская постройка не менѣе 10 штукъ:				
За пальто	—	—	—	22
За мундиръ	—	—	—	27
Зимніе шаровары	—	—	—	12
Лѣтніе „	—	—	—	10
Рубашку полотнянную	—	—	—	15
„ холщевую	—	—	—	10
Холщевые подштанники	1	—	—	7
Офицерская шапка	—	—	—	25
Солдатская	—	50	—	15
Мастерство столярное.				
Камодъ форнированный	—	—	3	—
„ политурованный	—	—	2	—
„ простой	—	—	1	25
Шкафъ форнированный	—	—	5	—
„ политурованный	—	—	3	—
„ простой	—	—	1	50
Диванъ политурованный	—	—	3	—
„ простой	—	—	1	50
Стулъ политурованный	—	—	—	50
„ простой	—	—	—	15
Кресло политурованное	—	—	1	—
„ простое крашенное	—	—	—	50
Столъ форнированный	—	—	3	—
„ политурованный	—	—	1	25
„ простой	—	—	—	40
Скилетъ кресловой	—	—	1	25
„ диванной	—	—	2	—
Ширма половинка политурованная	—	—	—	75
„ „ простая	—	—	—	25
Умывальникъ форнированный	—	—	2	50
„ политурованный	—	—	1	50
„ простой	—	—	—	50
Кровать политурованная	—	—	1	50
„ простая	—	—	—	60
Рама зеркальная форнированная въ 2 аршин. длины и 1 арш. ширины	—	—	1	50
„ средняя	—	—	1	—
„ малая	—	—	—	75
„ картинная политурованная большая	—	—	—	30
„ малая	—	—	—	10
„ средняя	—	—	—	20
Шкафъ малый политурованный	—	—	1	50
„ „ простой	—	—	—	75
Сундукъ большой крашенный	—	—	—	60
„ малый „	—	—	—	30
Табуретъ простой	—	—	—	10
Люлька политурованная	—	—	1	—
„ крашенная	—	—	—	50
Шкатунка форнированная	—	—	1	—
„ политурованная	—	—	—	50
Дѣтское кресло обыкновенное	—	—	—	40
„ стулъ „	—	—	—	30
Футляръ ружейный	—	—	—	50
Ложа ружейная	—	—	1	—
„ пистолѣтная	—	—	—	50
Мастерство бондарное.				
Балея большая дубовая съ желѣзными обручами.	2	—	—	60
„ малая	1	—	—	30
Ушатъ большой	1	—	—	30
„ малый	—	50	—	25
Ведро	—	20	—	15
Шафликъ	—	30	—	10
Мастерство колесное.				
За ось дубовую	—	75	—	25
„ березовую	—	40	—	20
Станъ колесъ	5	—	1	50
Дышло каретное	1	—	—	25
„ простое	—	60	—	20
Пара оглобель гнутыхъ	2	—	—	60
„ „ обыкновенныхъ	1	—	—	30
Кузовъ телеги русской упряжи	—	—	2	—
„ брычки	—	—	2	50
Мастерство переплетное.				
За переплетъ одной средней канцелярской книги безъ бумаги.	—	15	—	10
Таковой же въ 1½ стопы	—	25	—	15
„ „ въ 1 стопу	—	35	—	20
Тетрадь въ 6 листовъ	—	—	—	10
Книга библіотечная большая	—	30	—	15
„ „ средняя	—	20	—	10
„ „ малая	—	10	—	5
Мата квадратная въ аршинъ мочальная	1	40	—	10
„ соломенная	—	30	—	10
„ круговая соломенная	—	25	—	10
Корзина съ крышкою большая	—	90	—	30
„ „ средняя	—	60	—	20
„ „ малая	—	30	—	15
„ безъ крышки большая	—	75	—	25
„ „ средняя	—	45	—	15
„ „ малая	—	25	—	10
Щетка мочальная для половъ.	—	25	—	10

Кр. Новогеоргіевскъ, Марта 28 дня 1870 года.

Председатель Комитета, Подполковникъ, В. Яновскій.

Члены: Штабсъ Капитанъ, Ивановъ, Поручикъ, Парфиловъ.

N. D. 2559. *Rada Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych Powiatu Bielskiego w Biały.*

Podaje do publicznej wiadomości, że dobra Instytutowe Mokrany, w Powiecie Konstantynowskim Gubernji Siedleckiej położone, jako szpitalne od wszelkich podatków i ciężarów skarbowych uwolnione, od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1870 r., wypuszczone zostaną więcej dającemu w dwunastoletnią dzierżawę.

Termin do licytacji głosnej oznacza się na dzień 28 Kwietnia (10 Maja) r. b godzinę dziesiątą rano.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,270 kop. 89, jako praetium fisci postąpionej.

Vadium przystępujący do licytacii, obowiązany będzie złozyć w Kancelarji Rady Powiatowej w mieście Biały, w kwocie rsr. 200.

Dalsze warunki w każdym czasie w Kancelarji Rady Opiekuńczej Powiatowej przejrzane być mogą, prócz w dnie świąteczne i galowe.

Biela d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1870 r.

Za Opiekuna Prezydującego, A. Kobyłecki.

2 3 Sekretarz, Niepokojczycki.

N. D. *2267.* *Лазновское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Петроковской Казенной Палаты отъ 5 Февраля с. г. за N. 1531 производиться будутъ въ ономъ Управленіи отдаленномъ 10 верстъ отъ г. Лодзи, 24 Апрѣля (6 Мая с. г., начиная съ 12 часовъ утра публичныя торги на продажу Лѣса, оцѣненнаго въ 8,337 руб. 34 коп. ростущаго на отпадкѣ малый Борекъ отведенномъ въ надѣлъ безземельнымъ крестьянамъ.

Лица желающіе участвовать въ сихъ торгахъ обязаны явиться въ означенномъ мѣстѣ и срокѣ съ залогомъ равняющимся $^1/_{10}$ части оцѣночной суммы.

Подробныя условія настоящей продажи, могутъ быть пересмотриваемы ежедневно въ служебное время въ Лазновскомъ Лѣсномъ Управленіи. Продаваемый же лѣсъ желающіе могутъ видѣть на мѣстѣ по указаніямъ лѣсной Стражи.

Віончинъ 11 Марта 1870 г.

Старшій Надлѣсничій, Висневскій.

N. D. 2758. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Augusta Loth obywatela, właściciela fabryki obić papierowych, w Warszawie pod Nr. 1518/19 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Piwońskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 1790*ab* zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu rsr. 6,000 z procentem prawnym od dnia 3 (15) Kwietnia 1867 r. liczącym się, i kosztów od Feliksa Bochenek, właściciela prawa wieczystej dzierżawy kolonji Nr. 2 „Felixów" zwanej, w dobrach Białołęka w Powiecie Warszawskim położonej, w Warszawie pod Nr. 1270 zamieszkałego, protokółem Jana Orłowskiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 29 Listopada (11 Grudnia) 1869 roku spisanym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

K O L O N J A

Nr. 2 oznaczona „Felixów" zwana, we wsi Marcelinie nowym, w dobrach Białołęka, w gminie Jabłonna, parafji Tarchomin, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału IV w Pradze przy Warszawie, w Powiecie i Gubernji Warszawskiej położona, księgą wioczystą dóbr Białołęka z przyległościami objęta, prawem własności z tytułu prawa wieczystej dzierżawy, do egzekwowanego dłużnika Feliksa Bochenek należąca i w tegoż posiadaniu i użytkowaniu zostająca, ogólnej rozległości około włók 2 i mórg 15 miary nowopolskiej w przybliżeniu mieć mogąca, a mianowicie:

1. Gruntu ornego żytniego i pszennego klasy 1, 2 i 3 około włók 2.

2. Łąk około mórg 11. Resztę zajmują ogrody, zabudowania i nieużytki.

Czynsz z gruntu opłaca się do dóbr Białołęka, jako dominium directum wedle wykazu hypotecznego rocznie w ilości rs. 123 kop. 58⅔.

Na gruncie kolonji tej znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa w słupy zbudoway parterowy deskami szalowany, z dwiema wystawkami bocznemi, nad dach którego gontami a w małej części słomą kryty, wyprowadzony komin murowany.

2. Oranżerja mała z kwiatami w ziemi urządzona, balami cembrowana.

3. Gołębnik z gołębiami na słupie drewnianym.

4. Ogród na około domu fruktowy, inspektowy i spacerowy, a w części za dziedziniec służący w którym znajduje się drzew owocowych starych około sztuk 20.

5. Dzwonek na słupie drewnianym z latarnią.

6. Kloaka z drzewa z desek o 1 sedesie deskami kryta.

7. Piwnica w ziemi urządzona, balami cembrowona ziemią kryta.

8. Spichrz z drzewa w węgieł postawiony dach gontami kryty z wystawką drewnianą i piwnicą murowaną.

9. Buda dla psa z drzewa deskami kryta.
10. Dół na popiół balami ocembrowany.
11. Dom z drzewa w słupy postawiony, nad dach którego gontami kryty wyprowadzony komin murowany.
12. Chlewek z drzewa pod gontem.
13. Chlewek z drzewa pod gontem.
14. Buda z drzewa dla psa.
15. Obora i stajnia z drzewa w słupy, pod jednym dachem z przystawką pod słomą.
16. Kloaka z drzewa z desek, dach deskami kryty.
17. Drwalnia z drzewa w słupy pod słomą.
18. Stodoła o jednym klepisku i wierzejach z wozownią, pod jednym dachem słomą krytym.
19. Dół w kształcie sadzawki mały niezarybiony
20. Plewnia z drzewa w słupy pod słomą.
21. Szopa z drzewa w słupy, dach deskami kryty.
22. Stodoła z drzewa w słupy, o jednym klepisku pod słomą.
23. Studnia balami cembrowana z pompą i korbą drewnianą
24. Dół balami cembrowany.
25. Ogród owocowy i warzywny około morgi gruntu obejmujący, a w nim drzew owocowych młodocianych około sztuk 400.
26. Sadzawka w ogrodzie niezarybiona.
27. Ogrodzenia na około zabudowań w słupy z żerdzi i sztachetowe
28. Podwórze dość obszerne niezabrukowane, na którem kilka drzew owocowych i kilkanaście dzikich.
29. Dom (czworak) z drzema w słupy, nad dach którego gontami kryty, wyprowadzony komin murowany.
30. Chlewek z drzewa w słupy, dach deskami kryty.
31. Studnia balami cembrowana z żurawiem i kulką
32. Dom (czworak) z drzewa w węgieł, nad dach którego słomą kryty, wyprowadzony komin murowany, w nim mieszka Piotr Rundio, opłacając za jedno mieszkanie rsr. 8 rocznie, reszta stoi pustkami.

Inwentarz żywy i martwy na gruncie znajdujący się jest taki: krów 3, koni 2, wozów 2, bron, 2, płóg 1

Wysiewa się rocznie pszenicy korcy 6, żyta korcy 13, owsa 10, jęczmienia 16, grochu 2, kartofli wysiewa się korcy 20.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej kolonji znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Józefa Piwońskiego Adwokata, w Warszawie pod Nr. 1790*ab* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. Teofilowi Vogt, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV na Pradze przy Warszawie, tamże pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce własne.

2. Andrzejowi Dąbrowskiemu Wójtowi gminy Jabłonna we wsi Jabłonna Powiecie Warszawskim urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 8 (20) Grudnia 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr Białołęka w Warszawie w dniu 12 (24) Grudnia 1869 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego Wydziału I. na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10 z rana, w Wydziale I, dnia 23 Lutego (7 Marca) 1870 r.

Sprzedażą kierować będzie Józef Piwoński, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 26 Grud. (7 Stycz.) 1869/70 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 26 Grud. (7 Stycz.) 1869/70 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych kolonji powołanej, Trybunał wyrokiem daty 23 Marca (4 Kwietnia) b. r. termin do przygotowawczego przysądzenia owej kolonji na dzień 16 (28) Kwietnia t. r. godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym to terminie sprzedaż rozpocznie się od sumy rs. 3,000, jaką popierający wierzyciel podaje, w ostatecznym zaś od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 30 Marca (11 Kwiet.) 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 2784. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Bolesława-Antoniego 2-ch Imion Moszczeńskiego, obywatela ziemskiego w dobrach Bronisz Okręgu, Powiecie i Gubernji Warszawskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Romana Wierzchlejskiej Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,000 zprocentem prawnym od d. 1 Października 1868 r. liczącym się i kosztów od Szmula Joska Gingold, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1797 lit. *A.* położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1812 zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego, protokółem Jana Orłowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 5 (17) Lutego 1869 r. spisanym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną zostowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 1797*a.* położona. Następnie Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem swym z dnia 25 Sierpnia (6 Września) 1869 r. w miejsce dotychczas popierającego sprzedaż powyższej nieruchomości Bolesława-Antoniego Moszczeńskiego subrogował Moszka Dawika Stückgold pod Nr. 1804, Abrahama Goldblat pod Nr. 105, Rubina Hermelin pod Nr. 813 i Lewka Prywes pod Nr. 1059, wszystkich w Warszawie zamieszkałych handlujących, a zamieszkanie prawne do tego interesu i postępowania subhastacyjnego u Wyrzykowskiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego obrane mających, którzy, to jest Dawid Stückgold w poszukiwaniu sumy rsr. 500, Abraham Goldblat, w poszukiwaniu rsr. 1,377 i Rubin Hermelin w poszukiwaniu rsr. 1,040, oprócz Lewka Prywes, który zszedł z tego świata, wszystkich z zaległemi procentami i kosztów popierać dalej będą przymuszoną sprzedaż nieruchomości w Warszawie przy ulicy Franciszkańskiej pod Nr. 1797 lit *A.* hypotecznym, a 19 policyjnym, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie w cyrkule policyjnym IV, administracyjnym IV, V, i VI w gminie Magistratu miasta Warszawy ną gruncie dziedzicznym w małej części emfiteutycznym, z którego opłaca się rocznie czynszu do Magistratu miasta Warszawy kop. 37$^1/_2$ położonej, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążonej, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Szmula Joska Gingold należącej, zaś w dzierżawnem posiadaniu i użytkowaniu dochodów Lewka Brodzkiego, za kontraktem urzędowym przed Michałem Przysieckim Rejentem w Warszawie w dniu 20 Maja (1 Czerwca) 1868 r. zawartym, na lat trzy, poczynając od dnia 1 Października n. s. 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. za cenę roczną rs. 4,000 zostającej, ogólnej rozległości gruntu około łokci kwadr. 5,000 albo arszynów 4,000 mieć mogącej.

Na gruncie tej nieruchomości stoją następujące zabudowania:

1. Kamienica z cegły palonej na wapno masiv murowane o parterze i pierwszem a w części i drugiem piętrze, oraz mieszkaniach poddasznych z piwnicami, nad dach której dachówką holenderką a przy okapach blachą żelazną kryty, wyprowadzonych pięć kominów murowanych.
2. Wodotrysk rurami żelaznemi z ulicy Franciszkańskiej przez bramę przeprowadzony.
3. Przystawka z drzewa z desek o parterze i piętrze na słupie z drzewa wsparta, dach której blachą kryty.
4. Parkanik z drzewa sztachetowy z łat, wysoki łokci 3.
5. Oficyna masiv z cegły palonej na wapno murowana o suterenach, parterze, pierwszem piętrze, nad dach której blachą żelazną kryty, wyprowadzone 4 kominy murowane.
6. Oficyna z drzewa tynkowana o parterze i pierwszem piętrze w większej połowie z gankiem, nad której dach blachą żelazną kryty wyprowadzone dwa kominy murowane.
7. Dół z wapnem balami z drzewa ocembrowany nakryty.
8. Zabudowanie z cegły palonej na wapno murowane, niewyprawione o parterze i piętrze, dach którego blachą żelazną kryty.
9. Pisernik z drzewa z jednej rynny na słupkach złożony parkanem z drzewa z desek osłonięty.
10. Łaźnia z cegły palonej na wapno murowana, nad której dach blachą żelazną kryty, wyprowadzone dwa kominy murowane.
11. Studnia balami z drzewa cembrowana z pompą i korbą drewnianą.
12. Buda z drzewa, dach blachą żelazną kryty.
13. Oficyna z cegły palonej na wapno murpwana parterowa, nad dach której dachówką holenderką kryty, wyprowadzone dwa kominy murowane.
14. Smietnik w ziemi wykopany balami wycembrowany i nakryty.
15. Komórki z drzewa z desek w słupki pod gontem o 4 drzwiach.
16. Kómórki z drzewa z baii w słupki pod gontem o 2 drzwiach.
17. Podwórze pierwsze główne kamieniem polnym wybrukowane, a tylko w małej części niebrukowane.
18. Podwórze drugie małe którego tylko rynsztoki kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej oprócz stróża i pustego lokalu mieści się 39 lokatorów z imion i nazwisk oraz ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Nadmienia się, że Fajga Gingold matka dłużnika, stosownie do aktu urzędowego przed Stanisławem Jasińskim Rejentem w Warszawie w dniu 27 Grudnia (8 Stycznia) 1866/7 r., spisanego hypotecznie objawionego, ma prawo zajmować lokal w nieruchomości tej składającej się z izby, kuchni i sklepu w parterze kamienicy, spichrza i trzech piwnic w cenie rocznej rs. 150 do końca życia bez względu na właściciela.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Mieczysława Wyrzykowskiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożone przejrzane być moga.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie, pod Nr. 549 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 14 (26) Lutego 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 4 (16) Listopada 1869 r. zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 zwykłe posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rana w Wydziale I d. 26 Stycznia (7 Lutego) 1870 r.

Sprzdażą kierować będzie Mieczysław Wyrzykowski Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 18 (30) Listopada 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 18 (30) Listopada 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach: 26 Stycznia (7 Lutego), 9 (21) Lutego i 23 Lutego (7 Marca) 1870 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyższej nieruchomości, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 23 Lutego (7 Marca) 1870 r. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości № 1797 *a.* w Warszawie, wyznaczył na dzień 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiędzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym w domu pod № 549 przy ulicy Długiej.

Popierający sprzedaż podali za tę nieruchomość rs. 5,000 i od tej sumy licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia rozpoczynać się będzie. W terminie zaś ostatecznym rozpocznie się od $^2/_3$ szacunku taksą wykryć się mającego.

Warszawa dnia 16 (28) Marca 1870 roku.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r. przygotowawczego przysądzenia Trybunał termin do ostatecznego przysądzenia na d. 26 Lipca (7 Sierpnia) 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod liczbą 549 przy ulicy Długiej licytacja rozpocznie się od dwóch trzecich części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 31 Marca (12 Kwietnia) 1870 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 2788. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Wilhelma Troetzer byłego fabrykanta, obecnie z własnych funduszów utrzymując go się, w mieście Hanowerze Królestwie Pruskiem zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ludwika Holca Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod N-rem 489*a* zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 3,375, jako procent po 6 od sta, a nadto tytułem dodatkowej opłaty po 3 od sta w aktach stypulowanej, od kapitału rs. 25,000, w ratach półrocznych z góry płatne, za czas od dnia 17 (29) Maja 1867 r. do 17 (29) Listopada 1868 r. włącznie przypadającego i kosztów egzekucyjnych od Roberta Ejchler pod Nr. 616, Dyminika Rynkiewicza pod Nr. 1312*a*, Kazimierza Granzow pod Nr. 1056*a*, Adolfa Werner pod Nr. 1414, Jana Bitschan pod Nr. 574, Wiktora Rakowieckiego pod Nr. 1734, Wiktora Balickiego pod N-rem 731, Piotra Sarnowskiego pod Nr. 731, Maurycego Laubera pod N-rem 1253*c*, i Piotra Komornickiego pod N-rem 1618*o*, wszystkich w Warszawie zamieszkałych i tamże zamieszkanie prawne obrane mających, jako spólników spółki pod firmą: Robert Ejchler i spółka" a zarazem współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1600 lit S. w Warszawie, protokułem Wincentego Ruszczykowskiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, na dniach 9 (21) i 11 (23) Października 1868 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 1600 lit. S. przy ulicy Nowogrodzkiej, podług taryfy domów miasta Warszawy, a właściwie przy ulicy Wielkiej, w cyrkule policyjnym VIII, administracyjnym VII i VIII, w gminie Magistratu miasta Warszawy, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału III, na gruncie emfiteutycznym, do Skarbu Królestwa należącym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 43 połpżona, prawem współwłasności do egzekwowanych dłużników Roberta Ejchler, Dominika Rynkiewicza, Kazimierza Granzow, Adolfa Werner, Jana Bitschan, Wiktora Rakowieckiego, Wiktora Balickiego, Piotra Sarnowskiego, Maurycego Laubera i Piotra Komornickiego należąca i w tychże posiadaniu jako na fabrykę żelazną, przez Roberta Ejchler zarządzaną, zostająca, przybliżonej rozległości gruntu około łokci kw. 43144 mieć mogąca.

Na gruncie zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajdują się następujące zabudowania:

1. Budowla główna, masiv z cegły palonej murowana, o parterze, tekturą kamienno-smołowcową kryta, mieszcząca w sobie walcownią żelaza i piece szwejsowe z kotłami i maszynami parowemi, mająca w połowie ścianę otwartą z trzema filarami z cegły palonej masiv murowanemi, co tworzy rodzaj wystawy, u dołu dwa kanały murowane, sklepione na przestrzał całej budowli przeprowadzone.

Pod tą budowlą umieszczone są kanały:

a) Kanał główny masiv murowany z cegły palonej na wapno, a w części z cegły ogniotrwałej na takąż zaprawę.
b) Kanał łączący zbiornik wody z walcami, sklepiony z cegły palonej na cement wybudowany.
c) Kanał łączący zbiornik wody ze studnią również sklepiony, masiv murowany z cegły palonej na cement.
d) Fundament pod walcownią, służący zarazem jako kanał do odpływu wody, którego ściany boczne z drzewa, zaś dno murowane z cegły palonej na cement.
e) Dwa kanały pod piecami szwejsowemi, masiv murowane z cegły palonej na wapno i cement.
f) Kanał przed kotłami parowemi, masiv murowany z cegły palonej na glinę, blachą żelazną walcowaną nakryty.
g) Posadzka ułożona przed walcami z blachy żelaznej kutej około 1050 stóp kwadratowych.
h) Rezerwoar wodny wymurowany w ziemi z cegły palonej na cement z takąż wyprawą i wylaniem asfaltowem zasklepiony, na dziewięciu belkach żelaznych z przegrodą murowaną.
i) Dwie kapy nad kotlinami kuźniczemi z blachy ślusarskiej.
k) Dwa miechy w tychże kuźniach.

2. Szopa otwarta na słupach drewnianych, pokryta tekturą smołowcową, nad dach której wyprowadzony komin z cegły palonej murowany.
3. Oddzielny komin z cegły palonej na wapno i cegły ogniotrwałej wymurowany z konduktorem.
4. Zbiornik wody, murowany z cegły na cement.
5. Oficyna mieszkalna masiv murowana z cegły palonej na wapno, o parterze i pierwszem piętrze z piwnicami sklepionemi, nad której dach tekturą kamienno-smołowcową kryty są wyprowadzone trzy kominy z cegły palonej murowane.
6. Oficyna parterowa z cegły palonej na wapno murowana, mieszcząca w sobie kuchnią angielską, wozownią, stajnię i kloaki, nad której dach tekturą kamienno smołowcową kryty, wyprowadzony jest komin z cegły palonej.
7. Magazyn na stare żelaztwo murowany, w słupy z cegły palonej na wapno tekturą smołowcową kryty.
8. Barak z drzewa postawiony, tekturą kamienno-smołowcową kryty.
9. Studnia z cegły palonej na cement murowana, z pompą drewnianą i takąż korbą i rurą.
10. Studnia drzewem cembrowana z rurą żelazną i pompą o dwóch ramionach, opatrzona rynną do wytaczania wody służącą i w tej studni jest i druga pompa żelazna z takąż korbą.
11. Ogródek owocowy otoczony z dwóch stron parkanem z desek, mieszczący w sobie drzew fruktowych sztuk dziesięć.
12. Parkan drewniany z desek w takież słupy, z dwoma bramami, długości około łokci 80
13. Parkan drewniany z desek w słupy takiż, długi około łokci 262$^1/_2$.
14. Podwórze rozległe niebrukowano, w którem znajduje się drzew fruktowych 23, dół na wapno, dwa doły do tarcia drzewa i dwa słupy drewniane.

Nadto w zajętej nieruchomości, która służy na pomieszczenie fabryki żelaznej, egzystują maszyny, aparaty i przyrządy z przeznaczenia za nieruchomości uważane, a w akcie zajęcia po szczególe opisane.

W nieruchomości tej oprócz Roberta Ej-

chler i Piotra Komornickiego, buchaltera fabryki, inni lokatorowie którzyby opłacają komorne, wcale nie zamieszkują.

Zaznacza się, że po doręczonym nakazie i upłynionym terminie trzydziestodniowym, wyrokiem Trybunału Handlowego, ogłoszoną została upadłość fabryki żelaznej pod firmą: „Robert Ejchler i Spółka" a Kuratorem takowej mianowany Patron Trybunału tutejszego Mellerowicz.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się u sprzedażą dyrygującego Ludwika Holca, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie, pod Nr. 489*a* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III-go w Warszawie, pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce Wojciecha Brochockiego, Podpisarza tegoż Sądu.

2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

Obudwom dnia 14 (26) Stycznia 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie, d. 24 Stycznia (5 Lutego) 1869 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10-ej z rana w Wydziale I. dnia 2 (14) Maja 1869 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Ludwik Holc, Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, dnia 7 (19) Lutego 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 7 (19) Lutego 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Warszawskiej Nr. 1600 lit. S, w dniach 2 (14), 16 (28) Maja i 30 Maja (11 Czerwca) 1869 r. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 30 Maja (11 Czerwca) 1869 r. wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 10 (22) Lipca r. b. godzinę 10 rano, w Wydziale I-ym tegoż Trybunału, w którym to terminie popierający sprzepaż wierzyciel za nieruchomość powyższą postąpi sumę rsr. 20,000, od której licytacja rozpocznie się.

Warszawa d. 25 Czerwca (7 Lipca) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy z powodu sporu wyniesionego o unieważnienie subhastacji nie przyszedł do skutku, gdyż Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 10 (22) Lipca 1869 roku, całe postępowanie subhastacyjne nieruchomości Warszawskiej Nr. 1600 lit. S, unieważnił. Po uchyleniu wszakże tego wyroku, wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 14 (26) Stycznia 1870 roku i oddaleniu żądania o unieważnienie subhastacji, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem na ilację w dniu 12 (24) Lutego 1870 r. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r. godzinę 10 z rana, w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w Wydziale I w Warszawie pod Nr. 549 wyznaczył. Licytacja w tym terminie rozpocznie się od sumy rs. 20,000 postąpionej przez wierzyciela Wilchelma Troetzera sprzedaż popierającego.

Warszawa d. 23 Lutego (7 Marca) 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski

W terminie powyższym dnia 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem tejże daty poświadczył odbycie przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Warszawskiej Nr. 1600s i nieruchomość tę Mecenasowi Ludwikowi Holc Obrońcy Wilhelma Troetzera sprzedaż popierającemu za sumę rs. 2,000 tymczasowo przysądził, jak niemniej termin do ostatecznego przysądzenia tejże nieruchomości Nr. 1600s na dzień 15 (27) Czerwca 1870 r. godzinę 10 z rana w miejscu zwyłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 wyznaczył. Licytacja w tym terminie rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Vadjum do licytacji w ilości rs. 4,000 złożyć należy.

Warszawa d. 31 Marca (12 Kwietnia) 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 2785. Podaje do powszechnej wiadomości, że zajęto w drodze egzekucji sądowej dochody nieruchomości Nr. 2274a, w Warszawie przy ulicy Miłej położonej, wydzierżawione będą przez publiczną licytacją na rok jeden, poczynając od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1870 do tegoż dnia i miesiącą 1881 r. Licytacja odbywać się będzie od dnia 22 Kwietnia (4 Maja) 1870 rokn o godzinie 10-tej rano, na gruncie rzeczoncj nieruchomości przed podpisanym Komornikiem i rozpocznie się od summy rs. 1200. Bliższe warunki licytacyjne przejrzane być mogą w Kancellarji podpisanego Komornika w Warszawie przy ulicy Bielańskiej pod Nr. 609 utrzymywanej.

Nadto w dniu 8 (20) b. m. i r. o godzinie 11-tej rano na targu za Żelazną Bramą w Warszawie, meble palisandrowe, mahoniowe, jesionowe, fortepian palisandrowy, sprzęty kuchenne i w dniu 10 (22) b. m. o godzinie 12 w południe na targu Wołowy zwanym na Pradze pod Warszawą meble jesionowe, lustro sprzęty kuchenne przez publiczną licytację sprzednue zastaną.

Popławski, Komornik.

N. D 2796. *Судебный Приставъ Млавскаго Округа.*

Симъ объявляетъ, что слѣдующіе недвижимости съ 12 (24) Іюня 1870 года будутъ отданы въ трехъ лѣтнюю аренду объ чемъ контрактъ будетъ заключенъ въ канцеляріи Нотаріуса Славенцкаго или Худзинскаго въ городѣ Млавѣ

1. Часть земли положена въ дер. Ольшево Тосѣ отъ суммы 22 руб. 50 коп. сер. въ 2 часа по полудни 7 (19) Мая с. г.

2. Усадьба Сыберія отъ суммы 45 руб. въ 2 часа по полудни 8 (20) Мая с. г.

3. Часть земли въ дер. Ольшево Боржимы отъ суммы 25 руб. сер.

4. Часть земли въ дер. Гижинекъ, отъ суммы 30 руб. обѣ 9 (21) Мая с. г. въ 10 часовъ утра, тому кто болѣе дастъ въ аренду отдается.

Г. Млава, 27 Марта (8 Апрѣля) 1870 г.
Ремишевскій.

* * *

Podaje do wiadomości: iż następujące nieruchomości od dnia 12 (24) Czerwca 1870 r. na lat trzy, przed S. Sławęckim lub F. Chudzyńskim Regentami w Mławie.

1. Część ziemska na wsi Olszewo Tosie od sumy rsr. 22 kop. 50 w dniu 7 (19) Maja r. b o godz. 2 po południu.

2. Osada Syberyja zwana od sumy rsr. 45 w dniu 8 (20) Maja r. b. o godzinie 2-ej z południa.

3. Część ziemska na wsi Olszewo Borzymy od sumy rs. 25 i

4. Część ziemska na wsi Giżynku od sumy rs. 30, obydwie w dniu 9 (21) Maja r b o godz 10 z rana więcej dającemu publicznie wydzierżawione będą.

Mława d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1870 r.
A. Remiszewski.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. 2744. Судъ Простой Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.

Симъ призываетъ Ивана Марцинкевича неизвѣстнаго по мѣсту нынѣшняго жительства, явиться въ здѣшнемъ Судѣ въ 30 дней считая отъ числа сего объявленія для полученія депозита, въ противномъ случаѣ сказанный депозитъ будетъ присужденъ въ пользу казны.

г. Варшава, 18 (30) Марта дня 1870 г.
Подсудокъ, Малишевскій.

* * *

Wzywa niniejszem Jana Marcinkiewicza niewiadomego z obecnego miejsca zamieszkania, aby się w tutejszym Sądzie celem odbioru depozytu, w dni 30 od daty tego ogłoszenia stawił, w przeciwnym bowiem razie depozyt ten na Skarb zasądzonym będzie.

Warszawa dnia 18 (30) Marca 1870 r.
Podsędek, St. Maliszewski.

N. D. *2715. Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Симъ вызываетъ Фрыдерика Зельке, Прускаго Подданнаго, муляря, прежде въ г. Плоцкѣ проживающаго а нынѣ изъ мѣста пребыванія неизвѣстнаго, дабы въ теченіи 30 дней считая срокъ со дня напечатанія этого вызова, явился въ сей Судъ, для снятія съ него протокола, ибо въ противномъ случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по законамъ.

Г. Плоцкъ, Марта 26 (Апр. 7) дня 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

* * *

Wzywa Fryderyka Zielkie poddanego pruskiego, poprzednio w Płocku zamieszkalego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 licząc od dnia wydrukowania niniejszego zapozwu, stawił się w Sądzie tutejszym do objaśnienia, w przeciwnym bowiem razie postąpiono z nim będzie podług prawa.

Płock d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. *2714. Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Вызываетъ симъ Естеру Колтунъ служанку прежде въ гор. Плоцкѣ проживающую, а отлучившуюся въ неизвѣстное мѣсто, дабы въ теченіи 30 дней явилась въ здѣшній Судъ по собственному дѣлу, въ противномъ случаѣ поступлено будетъ съ нею по закону.

г. Плоцкъ, Марта 26 (7 Апрѣля) дня 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья
Новодворскій.

* * *

Wzywa niniejszem Esterę Kołtun, ze służby utrzymującą się, ostatnio w mieście Płocku zamieszkałą, a teraz niewiadomą z pobytu, aby się w przeciągu 30 dni stawiła w Sądzie tutejszym w sprawie jej własnej; w przeciwnym razie postąpionem będzie z nią podług prawa.

Płock d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. 2740. *Судъ Исправительной Полиціи въ Калишѣ.*

4 (16) Января с. г. на берегу рѣки Просны у мызы Ненево, найдено тѣло незнакомаго мущины, водою на берегъ выброшенные, лѣтъ около 35, роста средняго, тѣлосложенія крѣпкаго, волосъ на головѣ темныхъ, глазъ пивныхъ, на тѣлѣ видны слѣды обжога, потому проситъ лица имѣющія свѣдѣнія какія либо объ этомъ человѣкѣ, сообщить таковыя здѣшнему Суду.

г. Тынецъ, д. 26 Мар. (7 Апр.) 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Бромирскій.

* * *

W dniu 4 (16) Stycznia r. b. na brzegu rzeki Prosny pod folwarkiem Niesiewo w gminie Olesiec Powiecie Kaliszskim, znaleziono ciało nieznanego mężczyzny, na brzeg przez wodę wyrzucone, lat mieć mogącego 35, wzrostu średniego, budowy ciała silnej, włosów na głowie ciemnych, oczu piwnych, na ciele znać było ślady poparzenia. Wzywa przeto wszelkie osoby jakiekolwiek wiadomości o człowieku tym posiadające, aby takowe Sądowi tutejszemu udzielić zechciały.

Tyniec d. 26 Marca (7 Kwietnia 1870 r.
Sędzia Prezydujący, Bromirski.

N. D. *2645. Судъ Простой Полиціи въ Радомѣ.*

Февраля 2 (14) дня 1870 г. на земли принадлежащей къ Новому Млыну гминѣ Гзовице, найдено тѣло мертвой женщины, имѣющей около 36 лѣтъ, ростъ средній, волосы темные, лице круглое, глаза голубыя, носъ и ротъ умѣренный, одѣтой въ канифасовый ватовый кафтанъ чернаго цвѣта, шейный платокъ пловаго цвѣта, юбку изъ толстой холостины синяго и бѣлаго цвѣта, фартухъ въ полосы кофейнаго и бѣлаго цвѣта, безъ рубашки. Такъ какъ фамиля и произхождении этой женщуны неизвѣстное, то Судъ проситъ всѣ лица имѣющія какія нибудь свѣденія объ умершей, сообщить оныя здѣшнему или ближайшему Суду.

г. Радомъ, дня 27 Мар. (8 Апр.) 1870 г.
Подсудокъ, Мѣржинскій.

* * *

W dniu 2 (14) Lutego 1870 r. na gruncie do Nowego Młyna gminy Gzowice należącym, znalezione zostały zwłoki zmarłej kobiety, lat około 36 mającej, wzrostu średniego, włosów ciemnych, twarzy okrągłej, oczu niebieskich, nosa i ust miernych, ubranej w kaftan dymowy watowy koloru czarnego, chustkę na szyi koloru płowego, spódnicę drelichową w pąski białe i niebieskie, fartuch perkalikowy w paski kafowe i białe, bez koszuli. Ponieważ nazwisko i pochodzenie tej kobiety niewiadome, wzywa zatem każdego posiądającago o niej wiadomości, o udzielenie takowych Sądowi tutejszemu lub najbliższemu.

Radom dnia 27 Marca (8 Kwiet.) 1870 r.
Podsędek, Mierzyński.

LISTY GOŃCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 2622. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Позываетъ Андрея Зѣлинскаго, постояннаго жителя деревни Борки гмины Радиминъ, въ настоящее время неизвѣстнаго по мѣсту пробыванія, а потомъ проситъ военныя и гражданскія властя, обращать особое вниманіе на Зѣлинскаго, и въ случаѣ поимки, доставить транспортомъ въ выше сказанный Судъ.

Приметы: лѣтъ 48, ростъ высокій, лице продолговатое, волосы и бакомбарды русые, глаза голубые, одѣтый въ толубъ, шинель темно сѣрую, жилетъ съ рѣшотную работою, кофтошка изъ хлопчамой бумаги, штаны холстіянные въ темно голубые пасочки, рубашку холстіянную, красный платокъ на шеи, сапоги обыкновенные, черную суконную шапку.

г. Варшава, д. 26 Мар. (7 Апр.) 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, Мочидловскій.

* * *

Poszukuje Andrzeja Zielińskiego, stałego mieszkańca wsi Borki gminy Radymin, obecnie z pobytu niewiadomego, w skutek tego uprasza władze wojenne i cywilne, aby szczególną baczność na niego zwracały i w razie ujęcia, dostawiły do Sądu tutejszego.

Rysopis jego jest następujący: lat 48, wzrostu wysokiego, budowy silnej, włosów blond, twarzy pociągłej, faworyty równo z ustami zapuszczone, oczy płowe. Ubrany w kożuch długi biały, pod spodem kapotę ciemno szaraczkową, kamizelkę w kreski, spodnie drelichowe w paski fioletowe, pod spodem nankinowe, koszulę płócienną, chustkę na szyi płócienkową czerwoną, buty proste, czapkę sukienną czarną z daszkiem.

Warszawa d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, Moczydłowski.

N. D. *2642. Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Благоволятъ всѣ военные и гражданскіе власти, наблюдающіе за порядкомъ и спокойствіемъ здѣшняго края, обратить особенное свое вниманіе на Идзія Войцѣховскаго жителя деревни Крокоцице, Сѣрадзкаго уѣзда, Калишской Губерніи въ воровствѣ обвиняемаго и въ случаѣ поимки его, немедленно здѣшнему Суду доставить благоволили.

Выше сказанный Войцѣховскій имѣетъ лѣтъ отъ роду 45.

Г. Петроковъ, д. 16 (28) Марта 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, Хмеленскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Idziego Wojciechowskiego owczarza, stałego mieszkańca wsi i gminy Krokocice, Powiatu Sieradzkiego, Gubernji Kaliskiej, o kradzież obwinionego, obecnie niewiadomego z pobytu i ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości, baczną uwagę zwracały, a w razie ujęcia onego transportem Sądowi tutejszemu lub najbliższemu odstawić zarządziły. Wyżej rzeczony Wojciechowski lat ma 45.

Petrokow dnia 16 (28) Marca 1870 roku.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, Chmieleński.

N. D. *2640. Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.*

Имѣетъ честь просить все власти наблюдающіе надъ порядкомъ, дабы тщательно обратили вниманіе на Ивана Фляшинскаго шинкаря, проживающаго въ деревнѣ Зезулинѣ, гминѣ Ленчна, нынѣ же по мѣсту своего жительства неизвѣстнаго, дабы въ случаѣ изслѣдованія его онаго подъ конвоем здѣшнему Суду доставили.

Г. Люблинъ, 19 (31) Марта 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Рупрехтъ.

* * *

Ma honor wzywać wszelkie władze nad porządkiem w kraju czuwające, ażeby baczną zwróciły uwagę na Jana Flaszyńskiego szynkarza, zamieszkałego we wsi Zezulinie, gminie Łęczna, obecnie z miejsca swego pobytu niewiadomego, a w razie wyśledzenia onego pod strażą Sądowi tutejszemu dostawiły.

Lublin dnia 19 (31) Marca 1870 roku.
Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

N. D. *2604. Судъ Исправительной Полиціи въ Калишѣ.*

Проситъ военныя и гражданскія власти, за Винкентіемъ Лещинскомъ, лѣтъ отъ рода 42, вѣроизповѣданія католическаго, неженатомъ, рабочемъ, прежде въ деревни Джарахъ гминѣ Старе-Място Кониcкаго Уѣзда проживающемъ, нынѣ законнаго наказанія избѣгающимъ, строгое вниманіе обращали, и въ случаѣ задержанія, здѣшнему Суду или ближайшему мѣсту задержанія, доставить благоволилы.

г. Калишъ, 25 Марта (6 Апрѣля) 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Бромирскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem w kraju czuwajęce aby na Wincentego Leszczyńskiego, lat 42 liczącego, katolika, nieżonatego, wyrobnika ostatecznie w wsi Dzarach gminie Stare-miasto w Powiecie Konińskim zamieszkałego, obecnie przed wymiarem kary ukrywającego się pilną uwagę zwracały i wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu, lub też najbliższemu miejsca ujęcia dostawić raczyły.

Tyniec d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1870 r.
Sędzia Prezydujący, Bromirski.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.